

Sedmá pečeť

Jeffersonville, Indiana, USA
24. březen, 1963

1 Děkuji ti, bratře. Zatímco zůstaneme stát, pomodleme se. Všemohoucí Bože, Dárče života, Dárče všech dobrých duchovních darů, jsme nyní opravdu vděční za ten úžasný, zcela výjimečný čas společenství ve Tvé přítomnosti. Je to vrcholný bod v našem životě, Pane — nezapomenutelný čas, bez ohledu na to, jak dlouho tu ještě budeme.

A prosíme, Bože, aby v tento závěrečný večer... Sledujeme v Písmech, jak v ten závěrečný den svátku Ježíš povstal uprostřed nich a volal: „Žízni-li kdo, pojď ke Mně a pij!“ A tak prosím, nebeský Otče, aby se to opakovalo znovu dnes večer, abychom mohli slyšet hlas našeho Pána, jak nás vyzývá — vyzývá do své služby, abychom s Ním chodili ve větší blízkosti. Cítíme, že ten hlas jsme již slyšeli při otevírání těchto pečetí, jež sděloval, že to je ta poslední doba a čas je blízko. Dej tato požehnání, protože o to prosíme, Otče, ve jménu Ježíše Krista a pro Jeho slávu. Amen. Můžete se posadit.

2 Chtěl bych ještě připojit toto; domnívám se, že ze všech bohoslužeb, které jsem konal ve svém životě, byl tento týden tou nejslavnější dobou celého mého života ve službě. Nezáleží na tom, co... Byl jsem už dříve svědkem velikých zázraků, samozřejmě, v uzdravovacích bohoslužbách. Ale to je všechny překonává. To je jedna z největších dob, vrcholná událost mého života zde; a když se dívám na tuto malou modlitebnu, má trochu jiný vzhled. A nejen to, její vnitřní vzhled se také změnil.

Inu, zeptal jsem se Billa... On pro mě přijel už dávno. Řekl mi, že byla pokřtěna další skupina lidí — a že to je během tohoto týdne už víc než sto lidí pokřtěných ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme za to vděční a Bůh vám žehnej.

A nyní, jestli nemáte svůj domovský sbor, zveme vás, abyste přišli sem a měli obecenství s námi. Zapamatujte si, že tento sbor je otevřený. Nejsme denominací a doufám, a důvěřuji, že z toho nikdy nevznikne denominace — pouze společenství, kde muži a ženy, chlapci a děvčata se setkávají u Božího stolu, a mají obecenství kolem Slova, a máme všechny věci společné.

3 Nuže. Máme vzácného pastora, opravdového Božího muže a jsem za to velice vděčný. Jestli si vzpomenete na vidění asi před rokem, že pokrm má být shromažďován na tomto místě, to je skutečně pravda. A teď máme pro ten účel, pro nedělní školu a třídy všech věkových kategorií vhodné místo, a jsme za tuto příležitost velice vděční. Někdo jednou řekl, že kdyby někde byla vhodná třída nedělní školy, kam by mohl posílat své děti — nyní tu příležitost mají. Tak tedy, jestli nemáte vlastní sbor, můžete přicházet a sdílet společenství s námi. Samozřejmě, jestli máte svůj dobrý sbor, který navštěvujete a který zvěstuje toto Evangelium, a tak dále, jak jinak, pak je to pouze naše další skupina, vidíte, někde jinde. Ale jestli nemáte domov a jste...

4 dozvěděl jsem se, že několik se vás přistěhovalo z jiných oblastí země, aby se tento sbor stal vašim domovským sborem, a opravdu vás vítáme zde ke Slovu Páně.

A vzpomínám si... Tuším, že když jsem odcházel, řekl jsem vám, že bohoslužby, pokud se týče mé osoby, se budou konat tady v modlitebně. Nevím ještě, co všechno Pán pro mě připravil v budoucnosti. Svěřuji to do Jeho ruky — nechci v tom být pověřivý. Každý den čekám na Něho, že mě povede na místo, kde budu moct být pro Něj užitečnější. A když už bude se mnou hotov, pak věřím, že si mě vezme v pokoji domů.

5 A nyní, jsem vděčný za spolupráci s lidmi z modlitebny. Billy mi vyprávěl tento týden, že... Myslím si, že v každém domě v blízkosti této modlitebny přijali nějaké návštěvníky. Otevřeli své domy a místa, a přijali lidi, kteří by neměli kam jít. Nuže, to je opravdu křesťanský skutek. V některých domech byli lidé natlačení v každém koutku, jak jen mohli, aby poskytli lidem střechu nad hlavou, protože jsme to kvůli tomu neměli snadné... konaly se tu totiž nějaká sportovní utkání, nějaké baseballové hry nebo něco takového, a tak místa byla rezervovaná; a k tomu navíc ještě tato skupina lidí z... Myslím si, že v této malé modlitebně bylo zastoupeno asi dvacet osm nebo třicet států, kromě dvou zahraničních návštěv, bylo zastoupeno... v tom malém probuzení a k tomu je zapotřebí samo o sobě dost místa.

A zeptal jsem se... dnes v přítomnosti několika lidí jsem řekl, že chápu, proč z Jeffersonville a okolí není zastoupeno více lidí na shromáždění.

6 Někdo řekl: „Nedostaneme se dovnitř.“ A to je ten důvod. Někteří z policie a tak dále, chtěli přijít na shromáždění, ale řekli... Mluvili o tom a řekli... a když přišli, nedostali se dovnitř. Dříve než vešli dovnitř, místo už bylo plné. Snad se jim to povedlo později; a tak nepřišli, místo toho přicházejí lidé z jiných oblastí. Jsme za to velice vděční.

Nuže, já nevím. Další věc, která bude následovat v jiném poselství, to bude „Sedm trub.“ Ale v těch pečetích je obsaženo prakticky všechno. Když přišly na řadu věky církve, dali jsme na začátek to, co bylo... to nejdůležitější, ale... z toho času. A nyní otevření pečetí ukazuje, kam směřuje církev a jak končí. A nyní, myslím, že nebeský Otec byl k nám laskavý, že nám dovolil spatřit to, co máme.

7 Říkám toto. Když se dívám do poznámek, které jsem si pořídil před mnoha lety; byl jsem teprve začátečníkem, říkal jsem, co jsem považoval za správné a šel jsem dál. To bylo daleko od této linie. A nyní, všechny tyto pečetě, měl jsem je všechny v dvaceti minutovém kázání. Ó! Čtyři jezdcí Zjevení — hodil jsem je všechny na jednu hromadu. A řekl jsem: „Jeden kůň byl bílý.“ Řekl jsem: „Snad to znamená raný věk. A další kůň přinesl hlad“ a tak dále.

Ale, aj, když Slovo bylo opravdu otevřeno, bylo to všechno od toho na hony daleko. A tak se nám sluší bdít a čekat. Musela nastat teprve vhodná doba k tomu, abychom to udělali. Snad bylo řečeno spousta věcí, které jsou pro jiné lidi nemilé. Ale věřím, že když přijde ten veliký závěr a setkáme se s naším Pánem, zjistíme, že to bylo tak. Opravdu ano.

8 Nuže, lidé z jiných měst, z okolí a různých míst, přicházející z různých států a národů; jak si cením vaši upřímnosti, že cestujete tak daleko, obětujete na to vaši dovolenou a někteří z vás ani nemáte místo k ubytování. Já to vím, protože některým z nich jsem měl možnost obstarat místo a oni neměli ani peníze na jídlo nebo na něco jiného... A přesto přišli v očekávání, že se něco stane a bude o ně postaráno. S tak velkou vírou, že i kdyby museli zůstat bez jídla a bez přístřeší, přišli s touhou slyšet tyto... jak se tyto věci budou vyvíjet. To je opravdu statečné, víte. A všichni v tom obstáli na 100 %.

Setkal jsem se tam vzadu se svým švagrem, který byl... Měl na starosti zednické práce a tak dále; a řekl jsem, jak si cením jeho práce. Nejsem zedník a nevyznám se v tom, ale vím, co je to roh do pravého úhlu — jestli byl postaven správně.

9 A on řekl: „Něco ti řeknu,“ řekl, „málo kdy jsem zažil takový čas, kde mezi lidmi zavládla taková svornost, kdy spolu všichni pracovali.“ Bratr Wood, bratr Roberson a všichni na svých místech. Vše klapalo. Bratr, který se staral o akustiku... myslel jsem ozvučení sálu v modlitebně a podobně; řekli: „Všechno funguje správně.“ Když bylo něčeho potřeba, stál tam pohotově člověk, který to zajistil. A tak, je to Bůh v celém tomto programu. Jsme za to vděční.

Mnozí významní dárci pomohli toto dílo dokončit, takoví jako bratr a sestra Dauchovy, kteří tu sedí a spousta dalších, kteří na toto dílo hojně přispěli. A myslím si, že teď již schází jenom něco málo a že všechno bude brzy zapláceno. Jsme za to velice vděční.

10 Zapamatujte si, je to vaše modlitebna, vy jste služebníky Krista a bylo to tu postaveno za tím účelem — jako otevřené dveře pro ty, kteří se mají stát Kristovými služebníky a pro ty, kteří již Kristovými služebníky jsou, aby sem mohli přicházet, a radovat se, a mít společenství s Ježíšem Kristem. Chceme vám říct, že všichni jsou zváni.

A nyní, když mě někdy slyšíte mluvícího pod pomazáním, jak napadnu nějakou organizaci, nemírím to proti vašemu pastorovi nebo kterémukoliv bratru nebo sestře ve sboru, protože, konec konců, Bůh má své lidi v každé organizaci, která tu je. Ale On tyto organizace nepřijímá, On přijímá jednotlivce v těchto organizacích. A proto, když lidé jsou tak mocně svázáni s organizací, pak nemohou vidět nic jiného, kromě toho, co tato církev mluví, vidíte. A to narušuje obecnství s jinými a je to systém, který se Bohu nelíbí, je to světská záležitost, ona nebyla nikdy Bohem stanovena.

11 Nyní tedy, nemíním žádného jednotlivce. Katolík, Žida, kohokoliv, metodistu, baptistu, presbyteriána, nějakou organizaci, ne-organizaci, ne-denominaci a všechny jiné. Bůh tam všude má své děti, vidíte. A myslím si, že tam jsou často kvůli něčemu — totiž, aby tam byli světlem — vytáhli odkudkoliv ty předurčené. A v onen veliký den je spatříme. Církev Ježíše Krista bude svolána na ten veliký čas setkání na povětrí a půjdeme se s Ním setkat, a já vyhlížím tuto hodinu.

Nuže, mohlo by toho být řečeno hodně. A dnešní večer, který je tím závěrečným večerem, jako obvykle... Všichni, kteří se účastní uzdravovací bohoslužby, jsou plní očekávání na velké věci, které se budou dít během té uzdravovací bohoslužby, a to působí napětí, nervozitu. A totéž shledávám dnes, jak všichni jsou plní očekávání kvůli tomu, že chtějí být svědky toho, jak... Tak to bylo každý večer, kvůli otevření těchto pečetí.

12 Nuže, rád bych to přesně vysvětlil. Pokaždé, kdykoliv, když tyto pečetě byly umístěny na své místo, všechno, co jsem kdy o tom věřil a co jsem přečetl od jiných lidí, bylo v rozporu s tím, co ke mně přišlo tam v této místnosti. A můj rozum, v této chvíli... Modlitební shromáždění jsem dnes ráno konal kvůli tomu, že můj rozum je velice vzdálen od mého způsobu myšlení. Snažil jsem se zůstat v tom pokoji, stáhnul jsem rolety, rozsvítil světlo (to je už osmý den), dokonce jsem ani nesesl do auta, abych nikam nejezdil.

Musel jsem sice jet s některými bratry do banky podepsat nějaké doklady týkající se peněz a věcí zapůjčených pro tuto modlitebnu, ale vrátil jsem se hned zpět ke studiu. A bylo na tom něco zvláštního, protože mě nikdo nevyrušil... Obvykle někdo klepe, otevírá; a kolem dokola. Tam se nic takového nedělo. Bylo to neobvyklé.

13 Chodíval jsem jíst k bratru Woodovi, obvykle na tom místě je tlačenička aut a teď tam měli ohlášených

osm až deset lidí k ubytování a nikdo z nich nepřišel.

A dnes ráno — na dnešní ráno nikdy nezapomenu, na tu milost našeho Spasitele ke svému unavenému služebníkovvi. Když jsem odpověděl, podle svého nejlepšího úsudku, na otázku toho bídného člověka; myslel jsem si, že to bylo správně a najednou, jako bych vzal něco malému dítěti, cítil jsem se tak odsouzený, a nevěděl jsem, co to je. A pomyslel jsem si: „Asi je to kvůli tomu, že se chci mermomocí dostat k uzdravovací bohoslužbě nebo je někdo tak vážně nemocen, že se za něj musím bezodkladně pomodlit.“

Zeptal jsem se na to obecnstva. A za několik minut to bylo zjeveno. Někdo řekl: „Mohl bys přečíst... přečti ještě jednou ten text“ nebo tak nějak. A v té době jsem vzal do ruky ten kousek papíru, abych znovu přečetl, co tam stálo; a podíval jsem se na knihu — a bylo to docela jiné, tato otázka, kterou jsem odpověděl, vidíte.

14 Dovolte, že vám to řeknu. Když přichází nadpřirozeno, pak je to mysl Kristova. Jste vzdálení vašemu smýšlení tak daleko, že váš vlastní rozum... Nenuťte mě k tomu, abych to objasnil, nejsem toho schopen. Nejsem schopen to udělat. Nikdo to nemůže udělat. Jak mohl ten muž, Eliáš, se postavit tam na hoře v Boží přítomnosti a přivolat z nebe oheň a za ohněm déšť, a pak zavřít nebesa, tak, že nepršelo tři roky a šest měsíců, a pak přijít, a v tom samém dnu přivolat déšť? A pod tím pomazáním, jak... vzít čtyři sta kněží a zabít je, a pak běžet na poušť, a křičet o záchranu života kvůli výhrůžkám nějaké ženy, vidíte. Jezábel. Ona se zapřísáhla, že ho zabije; a Achab a ti ostatní tam byli svědky přítomnosti Boží, a toho velikého zázraku, který se stal.

15 Vidíte, Duch ho opustil. Ve svém přirozeném způsobu myšlení nevěděl, jak má uvažovat, vidíte. Nebyl schopen myslet sám za sebe. Vzpomeňte si, anděl ho uložil ke spánku, aby si odpočinul, pak ho vzbudil, dal mu k jídlu placku a znovu uložil ke spánku a odpočinku, a znovu ho vzbudil, a znovu mu dal nějakou placku; a nevíme, co s ním bylo následujících čtyřicet dnů. Pak se schoval do nějaké jeskyně a Bůh k němu promluvil.

16 Nepokoušejte se vysvětlovat nadpřirozeno, to se vám nepovede. To jediné, co můžete udělat je, že půjdete kupředu. A já se to snažím vysvětlit. Ale myslím, že od této chvíle se už o to nebudu nikdy pokoušet. Můžete tomu věřit nebo ne, později se o tom stejně přesvědčíte.

Nuže, snažil jsem se být čestný. Bůh to ví. A ta otázka dnes ráno, snažil jsem se na ni odpovědět naprosto čestně. Přečetl jsem pouze první část toho verše a to by bylo v pořádku. Ale Duch Svatý vyrozuměl... můj rozum... Vidíte, jen se podívejte na to, co se odehrálo za ty poslední dva, tři dny. Vidíte, řekl jsem sedm set... sedm tisíc, sedm set. Dnes ráno jsem se pokoušel... A lidé to zachytili, což svědčí o tom, jak poslouchají.

17 Nuže, ještě něco, chtěl jsem říct holubice a řekl jsem beránek. Ale ihned jsem to zachytil. A zde znovu jedna věc, kterou jsem nezachytil, ta, na kterou mě Duch Svatý ihned upozornil a vrátil zpět. To je dvojnásobné potvrzení, že ty věci jsou správné. Bůh dohlíží, aby to bylo správné. Je to tak. On si přeje... přeje si... chce, abyste si byli jisti tím, že to je pravda. On je tím, který to posílá, protože to opravdu nebylo... já jsem se musel učit stejně tak jako vy.

A tak jsem velice vděčný za to poznání, kterého se mi dostalo od Pána, totiž o tom, v které hodině žijeme. Žijeme v konečné době, před odchodem církve. Nyní... hovořili a tak znovu poprosíme o požehnání Slova.

18 Náš nebeský Otče, přišel ten veliký večer, ta veliká hodina... kdy se stala veliká věc. Bylo to všude kolem lidí. A Otče, prosím, aby to bylo dnes večer oznámeno tak, aby nezůstala žádná stopa pochybnosti v lidských srdcích a myslích, ale aby poznali, že Bůh je i nadále na trůnu a že stále ještě miluje svůj lid. A to je... tato hodina, po které toužil svět, ona se teď blíží — protože to je volání po vykolení.

Pozorujeme všechny živly připravené k tomu, aby to přivedly zpět. Pozorujeme živly, které přivádějí církve do Kristovy přítomnosti. Pozorujeme, jak nevěsta nabývá podobu, jak si obléká svatební šat, připravuje se. Pozorujeme kmitající se světlo. Víme, že jsme na konci.

Nyní tedy, Otče, zatímco pokračujeme kupředu, abychom kázali nebo vyučovali o těchto velikých mocných událostech, které se staly ve slávě před nějakými dvěma tisíci lety a byly sděleny tomu velikému milovanému apoštolu Janovi... Dnes večer si chceme o tom promluvit. Ať Duch Svatý teď přijde ve své veliké moci zjevení, aby nám mohl zjevit věci, které bychom měli vědět, jak to už udělal během těchto několika uplynulých večerů. Odevzdáváme se ti s tímto Slovem, ve jménu Ježíše, amen.

19 Nyní, zatím co si možná otevřete společně se mnou vaše Bible, je to jen krátký verš, jeden verš Písma, ale to je ten poslední verš, nalezený... spíše ta poslední pečeť. Včera večer jsme se zabývali šestou pečetí. První pečeť, to bylo představení antikrista, jeho doba pokračovala a vidíme, jak šel dál; jak byla představena bytost a Boží moc předstoupila, přišla se utkat s mocí antikrista. Myslím si, že

ohledně toho už nikdo nemůže být na pochybách.

A ihned poté shledáváme, že věk církve, jak tyto živé bytosti, šly... procházely. A tu vidíme, jak se celý ten obraz změnil. Už nepřichází žádné živé stvoření, vidíte? Ale tady je uvedení... to přechází do období soužení, potom, když církev odešla. Jak dokonale to zapadá do věků církve. Nevidím jedinou tečku, jedinou věc, která by nezapadala přesně, včetně těch věků a ostatních věcí, a toho času. Pomyslete na to. To jasně ukazuje, že to je Bůh. Lidský rozum to nepochopí.

20 Nuže, shledáváme tedy, že... také my... Pán nám dovolil vzít Písmo, svaté Písmo, to, co předpověděl Ježíš. A jak jsme se to mohli dozvědět? Zde přichází a zjevuje to, přináší přesně... Jeho kázání zde, odpovídá na to, přináší přesně do poslední čárky, těch šest pečetí; ale tu sedmou opomenul.

Pak když tyto pečete byly otevřeny, Bůh (všimněte si zde), On vynechal zjevení dokonce jakéhokoliv symbolu té sedmé. To je dokonalé tajemství Boží. Všimněte si, nyní budeme číst z Bible... ohledně sedmé pečete. Nacházíme to ve Zjevení 8. kapitole.

Když pak otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi ticho asi na půl hodiny. [Jen tolik se o ní dozvíme.]

21 Nuže, budeme se to snažit sledovat a pokusíme se nezdržet se u toho příliš dlouho, protože mnozí z vás budou ještě dnes večer cestovat domů. A uvažoval jsem znovu o tom, že bychom mohli mít uzdravovací bohoslužbu dnes ráno, což by vám umožnilo odjet ráno — neměli byste čekat do konce. A teď... To platí i pro mě. Budu cestovat do Tucsonu v Arizoně, kde bydlím a... tam je teď můj domov. A chtěl bych se sem vrátit, bude-li vůle Páně, asi... Moje rodina se sem chce vrátit na několik dnů v červnu. Snad se zde v tom čase s vámi setkám ve shromáždění.

22 Moje další plánovaná bohoslužba se koná v Albuquerque v Novém Mexiku. Myslím, že to je 9., 10. a 11. Budu tam ve čtvrtek a Velký pátek. A tak, měl jsem ještě jiná ujednání, která jsem do té doby nestihl; a tedy ve čtvrtek a v pátek večer v Albuquerque v Novém Mexiku.

A potom další, o kterém vím, přibližně, není to jisté... Nejsme si ohledně toho jisti. To bude s mými dobrými přáteli, skupinou „Půlnoční výkřik,“ v Sounther Pines v Severní Karolíně. A oni jsou teď připojeni k telefonu, poslali telegram s poselstvím a tak dále, a potom poblíž Little Rock s lidmi jména Ježíš, se kterými jsem měl setkání loni v létě v Cow Palace. Budou mít konferenci v Little Rocku v Arkansasu. A oni si přáli, od minulého roku, alespoň jeden večer. Přáli si celou konferenci, ale spokojili by se byť i s jedním večerem.

23 A tak jsem jim řekl; a nevěděl jsem, co mám vlastně udělat, řekl jsem, že to mohou teoreticky oznámit a bude jim to sděleno trochu později, ale právě volali. V pořádku. Co řekli? Hot Springs, ano? Spletl jsem se. 24. května? 24. do 28. června. Nuže, to je jen předběžně. To se bude konat, bude-li to vůle Páně.

Vidíte, kvůli tomu to rád dělám. Trochu později pochopíte proč, vidíte. Když přicházím na nějaké místo, rád tam postavím na zem svou nohu s vědomím, že Bůh řekl: „Jdi tam.“ A potom, když se na nějakém místě postaví do cesty nepřítel, řeknu: „Jsem tu ve jménu Ježíše Krista; ať to ustoupí.“ A jste si jisti, na čem stojíte, vidíte.

Když On tě někam posílá, pak se o tebe postará. Ale jestli jdeš s troufalostí, pak nevím. On tam nemusí být. A tak, chci si tím být absolutně jist. Podnikl jsem již mnoho cest, které mi On nedoporučil, ale chci si být jist tak, jak je to jen možné. Ať vás teď Pán všechny požehná.

24 Nuže, všimněte si, zde to je jen jeden verš, ale předtím bychom chtěli ještě udělat něco malého. Jistě jste to zpozorovali, přeskočili jsme 7. kapitolu. Ta 6. kapitola končí 6. pečetí, ale mezi šestou a sedmou pečetí, tam se něco stalo. Vidíte to? A jak krásně to je umístěno, právě na tom správném místě — mezi šestou a sedmou kapitolou.

Nuže, určitě si všimněte, v 7. kapitole, tam mezi šestou a sedmou pečetí je mezera, mezera mezi šestou a sedmou kapitolou knihy Zjevení; ta mezera je mezi šestou a sedmou pečetí. Nuže, chceme se tomu věnovat. Je velice důležité, abychom se nad tím pozastavili, nad tím krátkým časovým obdobím.

25 Nuže, zapamatujte si, církev odchází po čtvrté kapitole Zjevení. Poté, když projeli čtyři jezdcí, církev zmizí, vidíte. Všechno, co se stane s církví, stane se s ní do čtvrté kapitoly Zjevení; všechno, co se stane s hnutím antikrista, jde až do čtvrté kapitoly Zjevení a čtvrté pečete Zjevení; (to platí jak pro antikrista, tak pro Krista) a tím to skončí; a antikrist jede se svou armádou na zatracení a Kristus přichází se svou armádou.

To je starý boj, který začal dávno, před začátkem času. A potom oni byli... Satan a jeho andělé byli svrženi. Sestoupili na zem a bitva začala znovu, protože Eva porušila ohradu, za kterou byla chráněna, za Slovem Božím. A od této hodiny satan v této bitvě vítězil nad Slovem Božím, protože jeden z jeho

poddaných, ten slabší, zvedl závoru.

26 A právě tak vyhrál každou bitvu — protože jeden z jeho poddaných zvedl závoru Slova. A to se opakovalo v tom posledním věku církve skrze systém organizace, který (opravdová pravá svatá církev živého Boha šla se svým jezdcem — Ivem) nepřijal Slovo a odvrátil církev od Slova k dogmatu.

Nuže, kolik z vás ví, že to je dogmat, na kterém je postavena Římskokatolická církev? Přiznávají to sami? Jistě. Katolická církev. Sami to přiznávají — to nezraní ani v nejmenším jejich city, protože oni to vědí. Právě nedávno k tomu přidali další, totiž, že Marie vstala z mrtvých. Vzpomínáte si na to před několika lety, asi před deseti lety? Kolik z vás si na to vzpomíná? V novinách... Jistě, všude. Nové dogma. To všechno jsou dogmata — nikoliv Slovo.

27 Měl jsem nedávno rozhovor s jistým knězem, on řekl: „Pane Branhame,” řekl, „Bůh je ve své církvi.”

Řekl jsem: „Bůh je ve mém Slovu.”

On řekl: „Nebudeme se o tom hádat.”

Řekl jsem: „To není hádka, to je pouhé zjištění.” Bůh je ve mém Slovu. Je to tak. „Kdo by z toho něco ubral nebo k tomu přidal...” to stojí ve Slovu.

On řekl: „Dobře, Bůh dal... Kristus dal své církvi moc a řekl, že cokoliv by svázali na zemi, bude svázáno v nebi.”

Řekl jsem: „To je čistá pravda.”

On řekl: „My máme... na těchto zásadách, my máme moc odpouštět hříchy.”

Řekl jsem: „Jestli to budete provádět takovým způsobem, jak to bylo dáno církvi a jak oni to prováděli tehdy, pak to беру. Souhlasíš-li s tím, zde je voda, abys byl pokřtěn ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů — a ne nějaká řeč, že jsou ti odpuštěny hříchy.” Přesně tak.

28 Pozorujte Petra s těmi klíči o Letnicích. Zapamatujte si, měl klíče, o kterých oni tolik mluví. A tito lidé řekli: „Muži a bratři, co máme dělat, abychom byli spaseni?”

Petr řekl: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista.”

Na co? „Na odpuštění vašich hříchů. A pak přijmete dar Ducha Svatého, protože to zaslíbení platí vám i vašim dětem i všem, kdo jsou daleko, kohokoli povolá Pán, náš Bůh.” Je to tak. A tím to je provždy vyřešeno. Tím to hasne. Je to tak.

Tedy vidíte, přišel antikrist, jak jsme to nakreslili a znázornili. Jaké zjevení! Ó, aj! A když pomyslíme, že po celá tato léta jsme byli svědky, jak to působilo a zde to máme jasně a přímo „Tak praví Pán.”

29 Nuže, my sledujeme tu mezeru mezi šestou a sedmou kapitolou. Nuže, v 6. kapitole Zjevení máme... je zjevena událost. Není to tam napsáno nadarmo. Není to tam vloženo bezdůvodně, vidíte. Má to tady svůj účel a je to zjevení, které něco zjevuje.

Všimněte si, jak je to záhadné a jak to přesně matematicky zapadá do Písma. Věříte v Boží matematiku? Pokud ne, jste ztraceni ve svých... jistě se ztratíte ve Slovu. Jestli začnete stavět čtyřku nebo šestku nebo něco jiného kromě výhradně matematických slov, která jdou po sobě, pak na vašem obrázku budete jistě mít krávu, která se pase někde na vrcholku stromu. Určitě tak dopadnete, protože Bůh ne —... Celé Jeho Slovo probíhá naprosto matematicky. Ano, přátelé! Dokonale. Nejdokonalejší... Neexistuje jiná literatura, která by byla takto napsána — tak dokonale matematicky.

30 Teď tedy, 8. kapitola jenom zjevuje scénu... scénu sedmé pečetě, kde není zjeveno nic jiného. Nuže, v sedmé pečetě není nic zjeveno. To nemá žádnou spojitost se sedmou kapitolou Zjevení. To je... zjevení sedmé pečetě je naprosto němé. A kdybych jenom měl dost času (pokusím se o to na několika místech) ukázat celou cestu zpět až ke knize 1. Mojžíšova, že tato 7. kapitola... Kde je řeč o této sedmé pečetě. Od počátku v 1. Mojžíšova, tato sedmá pečeť... tyto pečetě se tam přesouvají.

Copak si nevzpomínáte, jak jsme dnes ráno tyto věci předkládali? A sledujte, jak budou dnes večer předloženy, a přesvědčíte se, že když se dostaneme k této sedmé pečetě, bude to jednoduše odseknuť. Říká to sám Ježíš Kristus. Hovořil o té poslední době, a když přišel k... mluvil o všech šesti pečetích. A když přišel k této sedmé, zastavil se. Zde to je, vidíte. To je veliká věc.

31 Nuže, chceme se stručně zmínit o této sedmé kapitole, abychom tak říkajíc přemostili tuto šestou a sedmou pečeť, protože to je jediný materiál, který teď máme dostupný. Tuto šestou. Mezi šestou a sedmou pečetí je povolán Izrael.

Nuže, mezi svědky Jehovovými mám hodně milých přátel, kteří jsou zde přítomni. Byli jimi kdysi.

Možná, že někteří z nich jsou nadále svědci Jehovovi. Oni se vždy snažili o to (Pan Russell), že těch 144 000 je nadpřirozenou Kristovou nevěstou, vidíte. Oni jimi nejsou. To nemá s církví nic společného. To je bezvýhradně Izrael. (Nuže, za několik minut začneme číst.) Nuže, ta mezera mezi šestou... těmi pečeti, to je povolání a zapečetění těch 144 000 Židů, povolání v období soužení, potom, když je církev vzata, vidíte. To nemá nic společného s církevním věkem. Ó, oni jsou povoláni v dokonalé harmonii s Písmem — v posledních tři a půl Danielových týdnech [Poznámka 1: míněno tři a půl roku, nebo půl týdne. Viz odst. 46.] vymezených pro Danielův lid, a Daniel byl židem.

32 Všimněte si, že Izrael věří jenom svým prorokům poté, když jsou potvrzeni. A nikde v průběhu věku církve, počínaje od apoštolské církve, neměla protestantská církev proroka. Řekněte mi, kdo jím byl, ukažte mi ho. Nikdy. V dobách apoštolské církve měli jednoho jménem Agabus, který byl potvrzeným prorokem. Ale když přišli pohané, když vešli do Božího dědictví a Pavel odešel k pohanům, potom když Petr (jak jsme četli včera večer) přijal od Pána, že On přijal lidi z pohanů pro Svě jméno, svou nevěstu; a tak na stránkách dějin se nikdy neukázal prorok z pohanů.

33 Nuže, můžete se vrátit do dějin a ověřit si to. Proč? Přesně, to by bylo v rozporu se Slovem. Přesně. Když vyšel ten první, byl to lev. Byl to prorok, Slovo. Ten druhý, který vyšel, to byla práce, oběť. Ten další, který vyšel, to byla lidská chytrost. Ale je nám zaslíbeno, že se to vrátí do církve v tom posledním dnu, k prospěchu a urovnání všeho, co bylo popleteno, nepochopeno a neprovedeno do konce. Protože je tu předpověděné, že poselství sedmého anděla ukončí Boží tajemství. A my jsme již tím vším procházeli. Vidíme, že je to v dokonalé harmonii s Písmem. To je ten důvod.

34 Nuže, dovedete si to představit, když se tato osoba ukáže na scéně? A když přijde, zapamatujte si, bude to tak pokorné, že církev to mine na hony. A dokážete si představit církve, nacházející se stále pod tradicemi reformátorů, že by byly schopny přijmout Božího proroka, který bude striktně stát proti jejich naukám a organizacím?

Nuže, může to splnit jenom jedna osoba, jenom jeden duch, který se projevil na zemi, o kterém je mi známo, a který... Ve své době to byl Eliáš. A bylo předpověděné, že to bude znovu on, a není to nic jiného, než Duch Kristův. Když přišel Kristus, On byl plností, On byl prorokem, On byl Bohem proroků, vidíte.

35 Kristus — podívejte, jak byl jimi nenáviděn. Ale přišel přesně tak, jak o Něm bylo ve Slovu řečeno. Ale jelikož byl prorokem, oni svým rouháním promeškali království Boží, tím, že Ducha Božího, který působil skrze rozpoznání a tak dále, nazvali nečistým duchem. Řekli, že byl věštcem nebo ďáblem. Totiž... věstec je ďábel, vidíte? Ďábelský duch. Jistě. Víte o tom? Absolutně. Věštění to je padělání proroka, a to je zcela jasně rouháním před Bohem.

36 Všimněte si, povolání v dokonalé harmonii s Písmem o Danielových posledních tři a půl letech. Všimněte si, jenom věřícím z Izraele je ve Starém zákoně nařízeno věřit svým prorokům, poté, když jsou tito proroci potvrzeni. „Prorok, když je mezi vámi, já Hospodin u vidění ukáži se jemu, ve snách mluviti budu s ním“ — vykládání snů.

Někdo má sen a prorok bude schopen ho vyložit. A když má vidění, pak ho řekne. „Dám se mu poznat skrze vidění nebo sen... dám se mu poznat. A jestli se stane, co řekne, pak toho proroka poslouchajte, protože jsem s ním. A jestli se nestane, nebojte se ho.“ Je to tak. Jděte od toho, nechte ho na pokoji, vidíte?

37 Nyní tedy... Nuže, Izrael tomu bude vždy věřit. Nevidíte, že...? Proč? Chci, abyste tuto lekci dnes večer dobře pochopili. Proč? Protože je to pro ně Boží nařízení. Lhostejno kolik traktátů k nim zavezou a mezi nimi rozdají pohané. Lhostejno s jakým úsilím procházíte Izrael s Biblí pod paží, abyste dokázali to nebo ono nebo ještě něco jiného. Nepřijmou nikoho jiného kromě proroka. Je to tak. Protože prorok je ten jediný, který může vzít Slovo od Boha a položit na správné místo, ten potvrzený prorok. Jemu uvěří. Je to tak.

38 Jednou jsem měl rozhovor s Židem v Benton Harbour, poté, když Johnu Ryanovi, člověku slepému téměř po celý jeho život, byl navrácen zrak. Zavedli mě do Davidova domu a přišel rabín s dlouhým plnovousem. Řekl: „Jakou autoritou jsi navrátil Johnu Ryanovi zrak?“

Řekl jsem: „Ve jménu Ježíše Krista, Syna Božího.“

On řekl: „Budiž to vzdáleno daleko od Boha, aby měl syna!“ A řekl: „Vy, lidé, nemůžete vzít Boha a rozseknout na tři kusy, a dát to Židovi; tím z Něho uděláte tři bohy. Vy nejste nic než banda pohanů.“

Řekl jsem: „Já Ho nesekám na tři kusy.“ Řekl jsem: „Rabíne, můžeš připustit, že se jeden z vašich proroků zmýlil?“

On řekl: „Naši proroci jsou i neomylní.“

Řekl jsem: „O kom tedy mluvil Izaiáš 9:6?“

On řekl: „O Mesiáši.“

Řekl jsem: „Tedy Mesiáš bude člověkem — prorokem. Souhlasí to?“

On řekl: „Ano, pane, to souhlasí.“

Řekl jsem: „Ukaž mi tedy, kde Ježíš v tom selhal.“ Řekl jsem: „Jaký bude vztah Mesiáše proroka k Bohu?“

On řekl: „Bude Bohem.“

Řekl jsem: „To souhlasí. Teď to máš na základě Slova.“ A tak, na mou duši ten Žid stál a slzy mu stékaly po tvářích, pak řekl: „Poslechnu si tě někdy později.“

Řekl jsem: „Rabíne, věříš tomu?“

A on řekl: „Hleď,“ řekl, „Bůh je schopen z těchto kamenů vzbudit děti Abrahámovi.“

Věděl jsem, že je to z Nového zákona. Řekl jsem: „V pořádku, Rabíne. Ale co s tím uděláš?“

On řekl: „Kdybych to kázal, musel bych (víte, kde se to místo nachází, tam na kopci), tam dole na ulicích žebrat o chleba.“

Řekl jsem: „Raději bych tam dole žebral o chleba (židé ještě stále mají v rukou peníze, víte). Raději bych (a jeho jméno bylo zlatými písmeny na...) Řekl jsem: „Raději bych si tedy vyžebbral svůj denní chléb a jedl slané sušenky a pil vodu z potoka, ale věděl, že jsem se osvědčil a byl v souladu s Bohem, než aby moje jméno bylo takhle vypsané zlatými písmeny na této budově, s vědomím, že jsem byl odcizen Bohu. Víím to dobře.“ Nechtěl mě víc poslouchat. A odešel ode mě.

39 Je to tak. Nemůžete Boha rozsekat na dva nebo tři kusy nazvané Otcem, Synem, Duchem Svatým, udělat z toho tři Bohy a dát to Židům. Jejich hlavní příkázání zní: „Nebudeš mít jiné bohy přede mnou, Já jsem Hospodin, váš Bůh.“ Co řekl Ježíš? Ježíš řekl: „Slyš, Izraeli, Já jsem Hospodin, tvůj Bůh.“ Jeden Bůh, ne tři bohové. To tam nikdy neuslyšíš. Ne. To, odkud to přišlo je pohanské a pohanství. Ano, přátelé.

40 Všimněte si, ale tito proroci přijdou. A nejen to... Tito proroci nyní, ve Zjevení 11. Něco z toho jsme si už přečetli a chci to přečíst, když to budeme studovat na páskách a tak dále. Oni jsou absolutně potvrzenými proroky, skrze znamení proroků. Izrael je tedy poslechně.

Nuže, pro ty z vás, přátele, svědky Jehovovy, pochopte to, těch 144 000 nemá nic společného s nevěstou. Nelze to obhájit žádným místem Písma. Nikoliv, pánové, to nejsou oni. To jsou židé! — Vyvolení a povolání v tom období posledních tří a půl roků Danielových sedmdesáti týdnů. Nuže, to je... Citoval jsem to kolem dokola, ne zrovna pro všechny z vás tady přítomné, ale vidíte, lidé... tyto pásky jsou všude. Vidíte, vy tomu rozumíte. Slyšíte, jak to stále cituji, něco tím sleduji.

41 Všimněte si teď, podívejte, jak byli slepí... Vidíte, jak... Ježíš... Bůh musel tyto židy oslepit a tím jim znemožnil poznání Ježíše? Kdyby poznali... kdyby jen věděli, že to byl... Viděli by znamení, která učinil, kdyby měli ten správný postoj — jako kdysi v minulosti pod Zákonem, když jim Bůh dal příkázání o prorokovi — a oni byli svědky toho, co dělal Ježíš; měli tedy říct: „To je ten Mesiáš.“ Co to bylo?

42 Ti v tom věku, kteří měli svá jména v Beránkově knize života, Jeho apoštolé a tak dále, oni to uviděli a poznali. Proč ne ti ostatní? Vidíte? Byli oslepeni. Nemohli to vidět; nevidí to ještě ani dnes. A neuvidí to, dokud se nenarodí jako národ, v jedné chvíli. Slovo nemůže selhat. Zapamatujte si, Slovo nezklame. Nejsem zvědav na to, kolik jsi prožil senzací a co všechno se děje, přesto Slovo nemůže selhat! Bude to přesně tak, jak to bylo Bohem řečeno, vidíte.

43 Nyní si uvědomujeme, že ty věci se musely stát. A kvůli tomu oni nepoznali Ježíše, ačkoliv se perfektně prokázal jako prorok. Dokonce tato malá samaritánská žena, která stála u studny... On nikdy nebyl v Samaří. Jen tam procházel; řekl, že má nutkání, aby šel tím směrem. A když tam přišel, byla tam tato obyčejná žena. A ona ve svém stavu byla blíž k tomu přijmout Evangelium než tito nábožní kněží, kteří tehdy existovali. Ona to udělala. Jistě. Teď to vidíte, navzdory jejich odmítnutí se našel jeden z jejich vznešených lidí, který přiznal, že věděli, že On byl poslaný Bohem.

44 Hovořil jsem s jedním z nejlepších lékařů, které máme v jižních státech, byl jsem nedávno v jeho ordinaci. Velice dobrý odborník z Louisville, opravdu skvělý muž. A řekl jsem mu, řekl jsem: „Doktore, chci se tě na něco zeptat.“

On řekl: „V pořádku.“

Řekl jsem: „Všiml jsem si vašeho lékařského znaku, toho kůlu. Máte tam hada ovinutého kolem kůlu.“

Co to znamená?”

On řekl: „To nevím.“

Řekl jsem: „To znamená toto: je to symbol Božského uzdravení, když Mojžíš vyzdvihl měděného hada na poušti, vidíš, to byl pouhý symbol, symbol pravého Krista.“ Nuže, dnešní medicína je symbolem Božského uzdravení. I když mnozí z nich tomu nevěří, opravdu dobří lékaři tomu věří. Ale někteří z nich tomu nevěří, ale jejich znak, který mají, svědčí o moci všemohoucího Boha, ať tomu chtějí věřit nebo ne. Je to tak. Na lékařském znaku je měděný had visící na kůlu.

45 Nuže, všimněte si těchto židů. Šupiny slepoty jsou na očích těchto lidí. Oni za to nemohli. Prostě tam byly, byly jim dány Bohem. A v tom stavu budou až do doby, kdy nastane věk příchodu zaslíbeného proroka. Můžete posílat misionáře, dělat cokoli chcete. Izrael se neobráčí, dokud ti proroci nepřijdou na scénu a to se stane po vytržení pohanské církve. Stejně tak jako vůl nebyl schopen přijmout výzvu Iva, protože Bůh ve svém Slovu řekl, že vyšel duch vola. A ve věku reformace vyšel člověk. Vidíte? Jenom... To je jediná věc, kterou mohou přijmout. A teď jsou tam slepí. Je to prostě tak.

Nyní si všimněte, blíží se věk, ve kterém bude skoncováno s pohany. Byl strom, jehož kořen byl židovský. Potom na něm byl proveden řez a byli do něj naroubováni pohané ze stromu plané olivy, a ona přináší své ovoce. Nuže, když je vyřazena pohanská nevěsta (ten strom nevěsty, o kterém jsem mluvil) a je vzata do Boží přítomnosti, Bůh dá stranou nevěřící pohany (tu spící pannu) a narouboje ten strom znovu. On to zaslíbil. A až do té doby musíte vědět kam... Jestli víte, kam jdete, dobře tedy, v pořádku. Jestli nevíte, no ovšem, pak klopytáte v temnotě.

46 Nuže, v té době se židé obrátí, v tom věku. Nuže... jako věk církve, pod mocí pomazaného zaslíbení, přijmou Krista; ale ne, dokud tam ještě jsou pohané.

Nuže, vidíme jaký druh poselství tito dva proroci ze Zjevení 11. kapitoly budou kázat. Teď můžete jasně vidět, co budou dělat. Protože zbytek, neboli těch 144 000 předurčených, přijme Boží pečeť.

47 Přečtěme si to. Nuže, sledujte pozorně. Přál bych si, abyste teď, pokud můžete, četli se mnou, protože se k tomu budu za chvíli vracet. 7. kapitola — to je teď mezi šestou a sedmou pečeti.

Potom...

Po těch věcech — těch pečetích, uvolnění šesté pečetě, a to je doba soužení. Všichni tomu rozumíme, šestá pečeť byla uvolněna a nastalo soužení. Poté, sledujte to.

Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zem ani na moře ani na žádný strom. [Čtyři andělé.]

Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečetidlo živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři:

„Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho...“

To není nevěsta, to jsou služebníci. To nejsou synové. Božím služebníkem byl vždy Izrael. Církve jsou synové, vidíte, skrze narození. Izrael je služebník. Sledujte, každé místo je vždy... Abrahám byl Jeho služebníkem. My nejsme služebníci, my jsme děti, synové a dcery.

... našeho Boha na jejich čelech! (Teď sledujte, našeho Boha na jejich čelech.)

A slyšel jsem počet označených [nuže, přál bych si, abyste poslouchali, co teď budeme číst] sto čtyřicet čtyři tisíce jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele;

48 On je přesně vyjmenovává. Nuže, jestli zde náhodou sedí britský žid, který si to nárokuje, poslouvej, jak ti to vezme vítr z plachet.

z pokolení Juda dvanáct tisíc označených [vyjmenováno pokolení], z pokolení Rúben dvanáct tisíc označených, z pokolení Gád dvanáct tisíc označených [sledujte nyní ta pokolení],

z pokolení Ašer dvanáct tisíc označených, z pokolení Neftalí dvanáct tisíc označených, z pokolení Manasses dvanáct tisíc označených,

z pokolení Šimeón dvanáct tisíc označených, z pokolení Lévi dvanáct tisíc označených, z pokolení Isachar dvanáct tisíc [Isachar, myslím, že se to tak vyslovuje] dvanáct tisíc označených,

z pokolení Zabulón dvanáct tisíc označených, z pokolení Josef dvanáct tisíc označených,

z pokolení Benjamín dvanáct tisíc označených.

49 Nuže, zde máme dvanáct pokolení, dvanáct tisíc z každého pokolení. Dvanáct krát dvanáct je kolik? 144 000. Nyní sledujte, ti všichni byli z pokolení Izraele. Teď dávejte pozor. Poté, teď tu přichází jiná skupina. Nevěsta je již vzata. Víme o tom, ale sledujte přicházet tuto skupinu.

A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení do bílých rouch, a v rukou měli palmové ratolesti.

A hlasitě volali: „Spasení náleží našemu Bohu sedícímu na trůnu a Beránkovi!“

A všichni andělé stáli okolo trůnu, starců i těch čtyř bytostí a padli před trůnem na tváře a klaněli se Bohu

se slovy: „Amen! Chvála a sláva, moudrost a díkůčinění, čest a moc i síla našemu Bohu na věky věků! Amen.“

Jeden z těch starců... [Nuže, on je zde před staršími, jak jsme to již viděli v těch pečetích.] pak promluvil a řekl mi: „Kdo jsou ti...?“

50 Nuže, Jan byl žid, poznal svůj lid. Uviděl je podle kmenového pořadí. Souhlasí to? Poznal je a všechny je pojmenoval podle kmenů. Ale nyní, když uviděl tyto, byl trochu zmaten. A ten starší to zpozoroval a řekl mu: „Kdo jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“ (Teď Jan odpovídá):

Řekl jsem mu: „Pane, ty víš.“ [Jan je tedy neznal, vidíte. Všechna pokolení, národy, jazyky.] A on mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení [jinými slovy veliké soužení]. Vyprali svá roucha a vybílili je v krvi Beránka,

a proto jsou před Božím trůnem a slouží mu dnem i nocí v jeho chrámu; a Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.

Nebudou již nikdy hladovět ani žíznit a nebude je pálit slunce ani žádné horko,

protože je bude pást Beránek, který je uprostřed trůnu, a povede je k pramenům vod života. A Bůh setře z jejich očí každou slzu.“

51 Nuže, otevíráme... přejdeme k pečeti. Všimli jste si, oni byli... Prvně, na začátku, je tu Izrael; a pak vidíme očištěnou církev. Nikoliv nevěstu. To je církev očištěna soužením, která tady přichází — veliký počet opravdu upřímných srdcí, který přichází z velikého soužení. Nikoliv Církev. Ona už zmizela, nevěsta. To je církev.

Nuže, trochu dál sledujeme, jak Ježíš řekl, že byl postaven trůn a oni stáli před soudem — každý jeden. Nuže, shledáváme, že tito lidé byli zapečetěni pečetí živého Boha (souhlasí to?), tito židé.

Čím je pečeť živého Boha? Inu, nevzývám... nechci se dotknout vašich citů. Říkám to jen tak, vidíte? Víte, že toto místo podle mnoha učenců, kteří o tom psali, oni tvrdí, že tato skupina zde, ti umyti krví, že to je vlastně nevěsta? Věděli jste, že mnozí znalci rovněž tvrdili, že těch 144 000 je nevěsta? Co... Vloudila se tu nějaká chyba... právě zde, zde něco nesouhlasí.

52 Všimněte si. Naši bratři adventisté říkají, že Boží pečeť je dodržení sobotního dne. Víte o tom. Ale rád bych o tom viděl sebemenší důkaz Písma, kde by mi bylo ukázáno, že dodržení soboty je Boží pečetí. Vidíte, to je... Tuto domněnku si někdo vymyslel. Ale když čteme v Efezským 4:30: „A nezarmucujte Božího Svatého Ducha, jímž jste byli označeni ke dni vykoupení.“ Ano, přátelé.

Jakmile dílo prostředníka bude vykonáno a vy jste přišli... přichází Kristus, aby vykoupil ty své. Vy jste zapečetěni ne k dalšímu probuzení. Když jste jednou byli zapečetěni Duchem Svatým, je to skončené dílo, které mluví o tom, že Bůh vás přijal a že z toho není žádná cesta zpět. Řeknete: „Dobrá, měl jsem to a odpadl jsem od toho.“ Ne, ty jsi to neměl. Bůh říká, že tě to bude provázet až ke dni vykoupení. Nuže, inu, můžete se přít s Ním: „Až ke dni vykoupení.“

53 Všimněte si, jelikož zde byl... oni byli zbytkem podle vyvolení — tito židé. Ten zbytek podle vyvolení za dnů první služby Eliáše k židům, to bylo sedm tisíc věřících, kteří byli zachováni Boží rukou... Nuže, zde to je v tom čase zbytek, který přichází, tentokrát to bude 144 000 podle vyvolení, že to poselství v tom čase... uvěř tomu poselství, bude jich 144 000.

Nuže, řeknete: „Ó, moment, bratře. Nic o tomto vyvolení nevím. Dobrá, já jsem to tu nevyčetl.“ Dobrá, podívejme se, jestli to je v pořádku nebo ne. Otevřeme si Matouše a přesvědčíme se o tom, jestli o tom budeme moct něco málo najít. Myslím si, že to je to správné místo. (Nepoznamenal jsem si ho tu, ale přišlo mi teď na mysl.) Vezměme si místo na konci... 30. verš, kde jsme si četli včera večer. Konec šesté pečetě z 30. verše.

54 Nuže, budeme číst a uvidíme, kam nás to povede. 31. verš, vidíte, spatří Syna člověka přicházet ve slávě. Nuže, 31. verš: „A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř větrů, od jednoho konce nebe až po druhý.“

55 To přijdou ti vyvolení. Co to je? Pak nastane období soužení. Bůh povolá své vyvolené, tentokrát to budou židé — i vyvolení. Mluví to Bible. Mluví o tom Pavel. Podle vyvolení to bude těch 144 000 (na základě vyvolení), kteří uvěří tomu poselství, z počtu doslova miliónů, kteří tam budou.

V Palestině jich byly v době Eliášova proroctví milióny a z těch miliónů bylo spasených sedm tisíc. Nyní podle vyvolení, z počtu miliónů, kteří se vrátili do vlasti... Stali se národem. Budou jich tam milióny, ale jen 144 000 vyvolených bude vzato. Oni uslyší poselství.

56 Stejně tak na tom je pohanská církev. Je nevěsta a ona je vyvolená, ona bude vyvolána podle vyvolení. Všimněte si, to všechno přesně znázorňuje církev, vyvolení věřících. Ostatní nevěří. To můžete jednoduše poznat. Řekněte někomu pravdu, takovou, která je potvrzena Slovem; a můžete to i dokázat — „Já tomu nevěřím.“

Můžete... Nezahrávejte si s tím. Řekl to Ježíš. Řekl: „Je to házení perel mezi vepře.“ Řekl: „Nechte je tak. Obrátí se proti vám a pošlapou vás svýma nohama. Budou se vám posmívat. Odejděte a nechte je na pokoji. Jestliže slepý vede slepého...“

57 Před nedávnem jsem byl navštívit jednoho muže. Vlastně on přišel k nám. Dohadoval se kvůli Božskému uzdravení. Přišel a řekl: „Nevěřím ve tvé Božské uzdravení!“

Řekl jsem: „Aj, myslím, že by se ti nehodilo k ničemu, protože já žádné nemám.“ Řekl jsem: „Ale Bůh je dokonalý.“

On řekl: „Taková věc stejně neexistuje.“

Řekl jsem: „Přišel jsi mi to říct příliš pozdě, kamaráde. Příliš dlouho jsi s tím otálel. Před několika lety jsi snad mohl něco namítat. Ale teď máme jiný věk — milióny lidí o tom vydávají svědectví.“

On řekl: „Dobrá, já tomu stejně nevěřím, lhostejno, co ty děláš.“

Řekl jsem: „Samozřejmě, ani nemůžeš.“

Řekl: „Můžeš mě ranit slepotou.“ Řekl: „Jestli máš Ducha Svatého jako Pavel,“ řekl, „raň mě slepotou.“

Řekl jsem: „Jak bych mohl, přece vždyť ty už jsi slepý.“ Řekl jsem: „Tvůj otec tě oslepil vůči pravdě.“ Řekl jsem: „Ty už jsi slepý.“

A on řekl: „Nevěřil bych tomu i kdybys udělal nevím co. I kdybys ukázal jakékoliv důkazy nebo cokoliv jiného, stejně bych tomu nevěřil.“

Řekl jsem: „Samozřejmě. To nebylo pro nevěřící, to bylo jen pro věřící.“

58 Co to je? Vidíte, v tom můžete jasně vidět vyvolení. Jen si s tím nezahrávejte. Ježíš to dělal stejným způsobem. On řekl: „Nechte je na pokoji. Když slepý vede slepého, pak spadnou oba do jámy.“ Ale když přišel k té prostitutce, roznítil se oheň. Co to bylo? To bylo vyvolené semeno, které tam leželo, vidíte. Ona to hned uviděla.

Když přišel k Petrovi, leželo tam vyvolené semeno, vidíte a oni to uviděli. „Všechny, které mi dal Otec (čas minulý), které mi dal, oni přijdou. Přijdou ke Mně.“ Ó, aj, jak se mi to líbí! Ano, přátelé. Všimněte si, věřící tomu věří. Nevěřící tomu nemohou uvěřit. A tak, jestli se někdo chce hádat o semenu hada a jiných věcech, a pokoušíte se jim to ukázat, prostě to nebudou poslouchat, půjdou pryč. Nechte je být. Vidíte, Bůh se nehádá, stejně tak Jeho děti.

59 Všimněte si, 144 000 vyvolených Božích židů se nebude klanět denominacionalismu šelmy — těm sochám a podobně. Ačkoliv jejich národ s nimi uzavře v tom čase smlouvu — Izrael bude ve smlouvě. Ale zde je 144 000, kteří to neudělají. To je vyvolení.

Pohanská církev je na tom nyní stejně, ta vyvolená skupina. Nemůžete je vtáhnout do takových nesmyslů. Oni tomu neuvěří. Nikoliv, pánové. Když jsou jednou zasaženi Světlem, tím je to pro ně vyřešeno. Oni uvidí... uvidí, jak se to stane, pak uvidí, že takto to je obhájeno a potvrzeno; a dívají se do Bible a vidí, že to Slovo... můžete je zrovna přestat klamat, protože mu věří. Je to tak. Tím to končí. Ač to nejsou schopni vysvětlit, oni vědí, že to mají. Jak říkám: „Je hodně věcí, které nemohu vysvětlit, ale vím, že jsou skutečné.“

60 V pořádku. V té době mezi šestou a sedmou pečetí On povolává tyto lidi, o kterých Ježíš řekl v Matouši 24. kapitole a 31. verši, který jsme právě přečetli, vidíte. Ty polnice... ti dva svědkové... Když zazní polnice... to je polnice těch dvou svědků o věku milosti pro tyto židy. Jedna polnice zazní —

všimněte si, jedna polnice zazní. On říká: „Polnice zazní.“ Nuže, všimněte si zde v 31. verši.

„A on pošle své anděly (ne jednoho, vidíte, budou dva) s hlasitou polnicí.“ Co to znamená? Když Bůh chce promluvit, ozývá se hlas polnice. To je vždy Jeho hlas svolávající k bitvě, vidíte. Bůh mluví. Tito andělé přijdou s hlasem polnice. A všimli jste si, že na poselství posledního anděla zazní polnice; poselství prvního anděla, zazní polnice, druhého anděla, zazní polnice, když je posílá.

61 Všimněte si. Ale když tyto pečete byly oznámeny, všichni se nacházeli v té jediné veliké Božské záležitosti, jejímž účelem bylo vyvolání skupiny lidí. Zazněla tam jediná polnice a sedm pečeti bylo zlomeno.

Všimněte si toho, shromáždění Jeho vyvolených židů ze čtyř končin nebe... On se zmínil o šesti pečeti, jak jsme to již viděli, ale nikoliv o té sedmé. O té sedmé tady nepadla nikde žádná zmínka. Podívejte, 32. verš přechází rovnou do podobenství o době povolání těchto vyvolených židů.

62 Teď sledujte zde, podívejte se. „A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř konců nebe.“ A nyní začíná... Vidíte, On se zde nezmiňuje o sedmé pečeť, vidíte. Hovořil o šesti pečeti — první, druhé, třetí, čtvrté páté a šesté. Ale dávejte pozor:

Naučte se tedy od fíkovníku tomuto podobenství: Když již jeho větev změkne a vyrazí listí, poznáváte, že léto je blízko.

Tak i vy, až uvidíte toto všechno, vezte, že je blízko, že už je ve dveřích.

63 Ta poslední... ta otázka, kterou mu položili: „A jaké bude znamení konce světa?“ Když vidíte tyto židy... Když vidíte, jak probíhají tyto události, víte, co se děje. A nyní, když vidíte tyto židy... On mluvil k židům.

Teď sledujte. K jaké společnosti On mluvil? K pohanům? Nikoliv, k židům! K židům, vidíte to? Nuže, On řekl: „Budete znenáviděni všemi národy pro jméno Mé“ a tak dále. Nuže, když On řekl... Pohledte na ty židy, jak tam vypouští svá poupata, když... Izrael se začíná vracet, přicházet do své země. Když tam přijde, církev bude připravená k vytržení a pak zůstává už jenom tři a půl roku do konce toho starého světa. A svět upadne do chaosu a na novou zem přichází milénium. On řekl: „Aj u dveří.“

64 Nuže, tisíc let na zemi je u Boha pouze jeden den. A co pak znamená tři a půl roku? Několik vteřin v Božím čase. A proto On řekl: „To již stojí u dveří.“ Amen, říkám vám, že toto pokolení nepomine; [nebude skoncováno s těmi lidmi], než se toto všechno...“ Co? S čím nebude skoncováno? Oni se celou dobu pokoušeli vyhladit tyto židy z povrchu země. To se jim ale nepovede.

Ale všimněte si, právě to pokolení židů, které uvidí návrat do Palestiny, to pokolení bude svědkem splnění těchto věcí. A právě dva poslední roky byli... stali se plně národem se svou měnou a ostatními náležitostmi. A tak tam jsou.

65 Nuže, kde vlastně jsme, přátelé? Pečete a ty další věci se otvírají — dostáváme se někam doprostřed. Tady to je. Vidíte, kde sedíme? Doufám, že ano. Nemám vzdělání. Víím, o čem mluvím, ale snad vám to umím podat tak, aby to bylo pro vás dost srozumitelné. Ale doufám, že Bůh použije tato zmatená slova a rozdělí je správným způsobem, vidíte, a dovolí vám poznat, o čem se tady jedná, protože stojíme na prahu (těch věcí). Jsme tady, v té době.

Všimněte si teď. Vidíte, právě teď se obrací k těmto židům a v konečné době říká, co se má stát. Víím o tom už teď (všichni jsme si toho vědomi), že tato pokolení jsou rozptýlena. Byla rozptýlena 2500 let. Bylo prorokováno, že budou rozptýlena do čtyř větrů. Věděli jste to? My to víme. Nemůžeme se k tomu samozřejmě vracet, protože tu mám něco, na čem mi velice záleží, abyste to uviděli; protože jste už příliš unaveni a já taky.

66 Všimněte si, víme o tom, že každé jedno pokolení (to se týče posloupnosti těch pokolení nebo jak to chcete nazvat, chronologie nebo...), postavení pokolení, která již nejsou pohromadě. Jsou všude rozptýlena. Židé, kteří se shromažďují do Jeruzaléma nejsou... Neznají dokonce svou kmenovou příslušnost. Už nemají své kmenové korouhve a další věci. Ví jen to, že jsou židy; a tak bylo o nich prorokováno, že budou rozptýleni po celém světě.

Nuže, jejich knihy byly zničeny. Oni nevědí... Když jim řeknete: „Z kterého jsi pokolení?“

„Nevím.“

„A z kterého ty...?“

„Nevím.“ Jeden je z Benjamína, jeden z toho a jeden z toho. Neví, z kterého jsou. Jejich rodokmeny byly zničeny během válek, a po 2500 letech... ví pouze to, že jsou židé. Je to tak. A tak ví, že jsou zpátky ve své vlasti. A přece...

Všimněte si, i když svá pokolení neznají, ale Bůh je zná. Velice se mi to líbí. Víte, On dokonce řekl: „Všechny vaše vlasy jsou sečteny.“ Všimněte si, On nic neztratí. „Já to vzbudím v ten den poslední.“

I když tedy přišli o své kmenové korouhve a své... kdo je kdo a jestli jsou to nebo ono... neví, zda jsou z Benjamína, zda jsou z Rubena nebo Isachara nebo ke komu patří. Ale Bůh je sem rozhodně svolává.

67 Všimněte si nyní, ve Zjevení 7 čtete toto: dvanáct tisíc z každého pokolení. Vyvolených z celého počtu, z každého pokolení je vyvolených dvanáct tisíc a jsou tu seřazeni podle pořadí. Ó, aj! Čím jsou? Jsou podle kmenového pořadí. Teď ještě ne, ale budou. Jsou podle kmenového pořadí. A kdo bude v tom kmenovém pořadí? Ne ti regulérní židé. Ne, ale ti, kteří byli vyvoleni — těch 144 000 bude seřazeno v tom kmenovém pořadí. Ó, aj! Ó, jak rád na to poukazuji. Nebudeme se tím už zabývat, ale to platí zrovna tak i pro církve — ve správném pořadí!

68 Nuže, přál bych si, abyste sledovali velice pozorně a na chvíli si se mnou něco přečetli. Nuže, zde je něco, čeho jste si asi ještě nikdy nevšimli v souvislosti s povoláním těch kmenů. Před chvílí jsem vám řekl o čtení ze Zjevení 7; čtete se mnou a sledujte tyto kmeny. Ve Zjevení 7 scházejí Dan a Efraim, nejsou s nimi započtení. Všimli jste si toho už? Josef a Lévi byli dosazeni na jejich místo. Všimli jste si toho? Není tam Dan ani Efraim. Nikoliv, pánové! Ale Josef a Lévi nahradil místo Dana a Efraima. Proč? Vše pamětlivý Bůh si pamatuje na každé zaslíbení svého Slova. (Ó, jak bych o tom rád kázal!) Bůh na nic nezapomíná, i když to tak někdy vypadá.

Jak řekl Mojžíši... Izrael tam byl čtyři sta let. V té době měli vyjít. Řekl Abrahámovi, že jeho semeno bude pobývat v cizí zemi čtyři sta let, a pak že je vyvede mocnou rukou. Ale dál Mojžíšovi řekl: „Rozpomenul jsem si na své zaslíbení a sestoupil jsem dolů, abych vykonal to, co jsem řekl.“ Bůh nezapomíná. On nezapomíná na svá zlořečení, stejně tak nezapomíná na svá požehnání. Ale každé zaslíbení, které dal, On za ním stojí!

A tady je důvod, proč oni tam nejsou,

69 nuže, jestli budete pozorní. Čtete nyní... Chci, abyste četli se mnou. Přejdeme k 5. Mojžíšové 29. verš... 29. kapitolu, spíše. Zde je důvod, proč tam tato pokolení nejsou. Všechno má svůj význam. 5. Mojžíšova. Chceme to vzít z 5. Mojžíšové, 29. kapitoly. Nuže, pomoz nám, Pane, abychom tomu teď porozuměli. Teď začneme v 5. Mojžíšové 29. kapitole a 16. verš. Nyní poslouchejte — jsou to slova Mojžíše.

Nebo vy víte, kterak jsme bydlili v zemi Egyptské, a kterak jsme šli prostředkem těch národů, až jsme naskrze prošli.

A viděli jste ohavnosti jejich i modly jejich, dřevo i kámen, stříbro i zlato, kteréž jest při nich. [Každý z nich si něco nesl, jeden to a druhý ono — malou sošku sv. Cecílie. Víte, nebo něco takového jak to, vidíte.]

@@Hleďtež... [poslouchejte]

Hleďtež, ať nebývá mezi vámi muže, aneb ženy, aneb čeledi, aneb pokolení, jehož by srdce odvrátilo se dnes od Hospodina Boha našeho, a šel by sloužiti bohům těch národů; ať nebývá mezi vámi kořene plodícího jed a hořkost.

I stalo by se, že uslyše takový slova zlořečení tohoto, dobrořečil by sobě v srdci svém, řka: Pokoj míti budu, bychť pak i chodil podlé žádosti srdce svého;...

70 Vidíte, lidé říkají: „Hele, on se pokřižoval.“ Víte, udělal znamení kříže nebo něco, jak to dělají dnes — to je stejná věc, vidíte. Hleďte, to je pohanský zvyk, jak to dělají pohané. On si požehná ve svém srdci, ve své představivosti, ve své mysli...

... I přidal by opilou žízňivě [Poznámka 2: v angl. Přidá opilství ke své vypráhlosti (žízni.)]. [Prostě si vypít, říkají: „Na tom přece nezáleží; tak dlouho, jak chodím do kostela, je to v pořádku.“ Pak]: Nechceť Hospodin odpustiti takovému nebo tehďáž rozpálí se prchlivost Hospodinova a zuřivost jeho proti takovému člověku, tak že připadne na něj všeliké zlořečení, o kterémž psáno jest v knize této [Neuberete z toho ani nepřidáte k tomu ani jedině Slovo, vidíte]; i vyhladí Hospodin jméno jeho pod nebem. [To znamená, pokud je zde na zemi — pod nebem.]

A odloučí jej Hospodin s jeho zlým ode všech pokolení Izraelských, vedle všech zlořečení smlouvy zapsané v této knize zákona.

71 A proto, kdyby někdo sloužil modlám nebo u sebe nosil modlu nebo si žehnal v představivosti svého rozumu a sloužil modlám, Bůh řekl: „Muž, žena, rodina, pokolení, jeho jméno bude úplně vyhlazeno z prostřed lidí.“ Nuže, souhlasí to? Jak pravdivé! Modloslužba způsobila v církvi před lety to stejné, co

působí teď.

A

72 všimněte si. Sledujte, jak se antikrist snaží udělat ,anti' hnutí. Kolik z vás ví, že ďábel si bere vzor a napodobňuje Boží svaté? Co je hřích? To je převrácená správná věc. Co je lež? Špatně vyložená pravda. Co je cizoložství? Správný, legální akt, špatně učiněný, vidíte.

73 Nuže, jestli se někdo pokusí takovou věc udělat — bude vymazán — zpozorovali jste to ve věcích církve? Ta stejná šelma, která slouží obrazům mrtvých lidí a tak dále, se snaží vymazat jméno Pána Ježíše Krista a nahradit tituly Otce, Syna a Ducha Svatého. To je to stejné a je na tom stejná kletba. Dan a Efraim to udělali pod tím pokryteckým izraelským králem, tím podvodníkem Jeroboámem.

Všimněte si, v 1. Královské, 12. kapitole. Víím, že jsme... Ale pro mě to je podklad, na kterém se chci opřít, to, co zde vidíme. 1. Královská, chtěl bych jít do 12. kapitoly, 25. - 30. verš.

Potom vystavěl Jeroboám Sichem na hoře Efraim, a bydlil v něm, a vyšed odtud, vystavěl Fanuel.

Řekl pak Jeroboám v srdci svém [vidíte, zde je představivost jeho srdce]: Tudíž by se navrátilo království toto k domu Davidovu [On se bál, vidíte, protože lidé mohli odejít],

když by chodíval lid tento k obětování obětí v domě Hospodinově do Jeruzaléma; i obrátilo by se srdce lidu tohoto ku pánu jeho Roboámovi králi Judskému, a tak zabijíce mne, navrátili by se k Roboámovi králi Judskému.

Protož poradiv se král, udělal dvě telat zlatých a řekl lidu: Dosti jste již chodili do Jeruzaléma. Aj, teď bohové tvoji, ó Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské.

I postavil jedno v Bethel, a druhé postavil v Daniel

Kterážto věc byla příčinou k hřešení, nebo chodíval lid k jednomu z těch až do Daniel

74 Vidíte? Efraim v Bethel a Dan, a on tam postavil modly a chodil se jim klanět. A tím se vlastně dostáváme téměř do věku milénia a Bůh nadále pamatuje na tento hřích. Oni ani nejsou v tom počtu. Amen! Sláva! Stejně tak, jak pamatuje na každé dobré zaslíbení, pamatuje i na každé zlo. Jen si vzpomeňte. A právě proto, přátelé, věřím... Vždy jsem usiloval o to, abych zůstal ve Slově, nehledě na to, jak nesrozumitelné to připadalo.

Hleďte, nuže, oni o tom tehdy neuvažovali. Tehdy na to nepomysleli. Mysleli si: „Vždyť to nějak projde.“ V pořádku, ale zde, když došli do věku tisíciletí, jména jejich pokolení jsou vymazána, protože upadli do modloslužby, kterou Bůh proklel.

Cožpak On neřekl, že nenáviděl Mikulášence a tuto Jezábel? Varujte se toho. Copak neřekl, že zabije dcery Jezábel takovou smrtí, jakou je věčné oddělení od Jeho přítomnosti? Nestavějte na tom. Utíkejte od toho. Vždyť Bůh si to pamatuje. Všimněte si.

Ale všimli jste si, to mělo být vymazáno. Proč? Pod nebem nebylo zprostředkovatelské oběti, která mu mohla dát Ducha Svatého a tím by dovolila uvidět tyto věci, ale přesto se toho dopustil ve svém sobeckém úmyslu. Ale Ezechiel ve svém vidění, v tisíciletí, je tam znovu spatřil v dokonalém pořádku. Ezechiel, pokud si to chcete přečíst. Poznamenejte si to a můžete si to přečíst, abychom ušetřili čas. Je to Ezechiel 48:1 - 7, přečtěte si také 22. a 29. Ezechiel viděl každé pokolení v jeho přesném pořadí.

75 V pořádku. A také ve Zjevení 14, Jan je spatřil podle jejich pokolení dle pořadí. Je to tak. Každé pokolení na svém místě. Co se stalo? Vzpomeňte si, On řekl: „Pod nebem,“ totiž, že jeho jméno bude vymazáno, co se týče kmenových záležitostí. Pokud bylo pod nebem, už tam nebude. A těchto 144 000 je zde, dole, stále ještě podle pokolení. Jistě! Ale podívejte, byli zaslepeni, měli pouze oběti volů a kozlů, vidíte.

Všimněte si, On je vymazal pod nebem. Ale pohané, ve dnech Ducha Svatého, když se proti Němu proviní, vaše jména budou zcela odstraněna z Knihy života a nebude to odpuštěno ani v tom věku ani v tom budoucím. Souhlasí to? Na tom stojíme. Izrael pod (krví) kozlů a ovcí — pro ně bylo vyhrazeno místo. Dokud byli na zemi, jejich jména scházela. Nemohli být zahrnuti.

76 Nyní, když On povolá těch 144 000, oni tam scházejí. Je to tak. Nejsou do toho započtení. A Josef a Lévi je na místě Dana a Efraima. Nuže, můžete si to ověřit. Leží to zde před vámi, vidíte. A zde to Bůh zaslíbil, už tehdy před mnoha stoletími.

Nuže, co se vlastně stalo? Oni byli očištěni během toho hrozného období soužení. Nuže, jestli se Bůh chystá očistit tuto pannu, která byla dobrou ženou, ale promeškala si vzít olej do lampy; a On ji tam očistí skrze pronásledování, On tam uvrhne také tato pokolení za stejným účelem, očistí je během této

doby soužení, protože to je očista. To je soud. Ale vidíte, oni jsou poté...

77 Podívejte se sem. Zde přichází těch 144 000 po očistění Izraele a zde rovněž přicházejí... Přicházejí očištěné spící panny a mají na sobě bílá roucha, vidíte? Jak dokonalé to je, jak nádherné!

Právě tak jako Jákob v čase tísně, vidíte. Jákob v čase tísně... on se provinil. Pak musel projít dobou očištění, protože poškodil svého bratra, vidíte, on ho podvedl a tím získal prvorozenství. Ale procházel očištěním, dříve, než jeho jméno bylo změněno z Jákoba na Izrael, což je předobrazem Božího způsobu jednání pro dnešek.

78 Nuže, nyní přejdeme do osmého verše... nebo prvního verše, míním osmou kapitolu, Zjevení 8:1. Víím, že jste unaveni a já... snažte se poslouchat ještě několik minut. Nebeský Bože, pomoz nám, to je moje modlitba.

Musíme si zapamatovat, že tato sedmá pečeť je zakončením všech věcí. Je to tak. Věci zapsané v této sedminásobně zapečetěné knize (plánu vykoupení zapečetěném od založení světa) jsou tím zakončeny do posledního detailu. Tím to končí. Je to konec bojujícího světa, je to konec bojující přírody, konec všeho. Je to konec polnic, je to konec koflíků, je to konec Země. Je to dokonce konec času. Čas vypršel. Říká to Bible.

Matouš 7. kapitola... Míním Zjevení 10. kapitolu... a 1. až 7. verš, skončení času. Anděl řekl: „Času více nebude,“ když to... ve dnech této velké události. Všechno vyprší do toho času — konec... na konci této sedmé pečetě.

79 Všimněte si. To znamená konec věku církve, to znamená konec sedmé pečetě, to znamená konec polnic, to znamená konec koflíků a dokonce přechodu do milénia. Tím je tato sedmá pečeť.

Je to jako ohňostroj ve vzduchu. Když vystřelíme ohňostroj a on se vznese do vzduchu a exploduje znovu. Vylítne z něho pět hvězd. A jedna z těch hvězd opět vylítne a exploduje z ní pět hvězd. A opět jedna exploduje a vylítne z ní dalších pět hvězd, vidíte. A pak to pohasne. Právě tak je to s tou sedmou pečetí... ona ukončí čas pro svět. Ukončí čas pro to a ono, skončí čas... zkrátka všechno skončí s touto sedmou pečetí.

80 Nuže, jak On to provede? To je právě to, co nám není známo, že ano? Tohle nevíme. Ona je zkrátka časem pro všechny tyto události a uvedením do milénia. Všimněte si, zlomení této pečetě bylo tak veliké, že dokonce i nebe umlklo a utišilo se na dobu půl hodiny. Nuže, není to veliké? Co to znamená? Ono umlklo — nebe. Po dobu půl hodiny sebou nic ani nepohnulo.

Nuže, půl hodiny to není dlouhá doba, když nám je příjemně. Ale když jsme v úzkostlivém očekávání mezi životem a smrtí, pak to připadá jako tisíc let. Bylo to tak veliké, že se dokonce Ježíš o tom nezmínil — nikdo z těch ostatních. Ani Jan to nemohl napsat. Ne, nebylo mu to dovoleno zde napsat. Vidíte, zde bylo jenom... On jenom... on to nenapsal, bylo to jen pouhé ticho.

81 A dvacet čtyři starců stojících před Bohem, hrajících na harfy, přestali hrát na své harfy. Andělé v nebi přerušili zpěv. Pomyslete na to, svatí cherubínové a serafínové... Izaiáš je viděl ve svatyni se šesti páry... nebo tři páry křídel — dvěma křídly na jejich tvářích, dvěma na nohách, jak létají, a dnem a nocí před Bohem zpívají: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin Bůh Všemohoucí.“ A dokonce, když vešel dovnitř, když přišel do chrámu, jeho sloupy se pohnuly jejich přítomností. A tito svatí serafínové nyní umlkli! Andělé přestali zpívat! (Fííí!) Ti, jež v Boží přítomnosti zpívají: „Svatý, svatý, svatý“ — umlkli.

Nebyl tu žádný zpěv andělů, žádné oslavování, žádná oltářní bohoslužba, prostě nic! Bylo ticho — vše zmlklo, smrtelné ticho v nebi po dobu půl hodiny. Všechny nebeské zástupy po tu půl hodinu byly ticho, když bylo zlomením otevřeno tajemství této sedmé pečetě knihy vykoupení. Pomyslete na to. Ale ona byla zlomena. Beránek ji láme. Víte co? Oni tím byli, tuším, ohromeni. Nevěděli o tom. Tu to bylo. Prostě se zastavili. Proč? Co to bylo?

82 Nuže, nikdo z nás to neví. Ale chci vám tady říct moje zjevení o této věci. A nyní, nepovažujte mne za fanatika. Pokud jim jsem, pak nevědomky, vidíte. Nejsem náchylný na takové bezvýznamné a pomyslné věci. Řekl jsem sice některé věci, které některým lidem mohou připadat nepochopitelné. Ale jestliže se za to postaví Bůh a obhájí si to a řekne, že to je pravda, pak je to Boží Slovo. Ačkoliv to může připadat podivné, vidíte.

A nyní, tak jistě, jak tu dnes večer stojím na tomto pódiu, měl jsem zjevení, které zjevilo... je to ve trojím způsobu. O jednom z nich bych chtěl teď s Boží pomocí mluvit. A pak... Pojdme tedy nejdříve k němu. Na počátku toho zjevení... Chtěl bych vám říct, co to je. To, co se děje, je těch sedm hromů, které on slyšel zahřmět a nesměl to napsat... To je to tajemství, které leží za těmi sedmi za sebou jdoucími hromy, které zaburácely.

83 Nuže, proč? Chceme to nyní dokázat. Proč? Je to záhada, o které nikdo neví. Janovi bylo zakázáno o

tom cokoliv napsat — byť jen v symbolu. Proč? Tady je to (?) „proč.“ V nebi ustala jakákoliv aktivita. Ona by tu záhadu mohla prozradit. Vidíte to teď? Jestliže je to tak veliké, pak to musí být zahrnuto, protože se to musí stát, ale když těch sedm hromů...

Všimněte si, když vystoupilo těch sedm andělů, aby zatroubili na své polnice, byl tu jeden hrom. Když Izrael byl shromážděn, ozvala se polnice. Když času více nebude, ta poslední polnice, jeden hrom. Ale zde máme do činění se sedmi hromy následujícími po sobě: jedna, dvě, tři čtyři, pět, šest, sedm — to dokonalé číslo. Ozvalo se sedm hromů za sebou, to není... prostě rovnou jedna, dvě, tři čtyři, pět, šest, sedm. Tak tedy, nebesa to nemohla zapsat. Nebesa ani nikdo jiný o tom nemůže vědět. Protože tam se nic neděje. To byla chvíle uvolnění. Bylo to tak veliké, že to bylo uchováno v tajnosti před anděly.

Nuže, a proč? Kdyby se toho zmocnil satan, mohl by napáchat velkou škodu. To je ta jediná věc, o které neví. Může teď vykládat, co se mu zlíbí, padělat kterýkoliv dar (doufám, že se necháte poučit). Ale o tom se nemůže dozvědět. To není napsáno ani ve Slově! To je naprosté tajemství. Andělé, všechno umlklo! Jedním pohybem by se něco mohlo prozradit, a tak umkli — přestali hrát na harfy. Všechno se zastavilo.

84 Sedm — dokonalé Boží číslo. Sedm, jeden za druhým. Sedm hromů se ozvalo pohromadě, jako by chtěl něco slabikovat. Všimněte si, v tom čase Jan začal psát a bylo mu řečeno: „Nepiš to.“ Ježíš o tom nemluvil. Jan to nemohl napsat. Andělé o tom nic nevědí.

Co to tedy je? Je to věc, o které Ježíš řekl, že ani andělé v nebi o tom nic neví, vidíte. On sám to nevěděl. Řekl, že o tom ví pouze Bůh. Ale On nám řekl, že když uvidíme, jak se tyto věci začínají dít... (Nuže, sledujete to? V pořádku.) Všimněte si, když uvidíme, jak tyto věci začínají přicházet, vidíte. Kdyby se toho mohl zmocnit satan...

85 Jestli chcete, aby se něco stalo... musíte se nyní řídit mým slovem. Jestli mám v plánu něco udělat, nejlépe, když o tom nikomu neřeknu. Ne, že by to dotyčná osoba prozradila, ale uslyší to satan, vidíte? Ale on nemá přístup do mého srdce, dokud je zavřeno Duchem Svatým. A tím to zůstane mezi mnou a Bohem, vidíte. On se o tom nedozví nic, dokud to nevyšlovíš. V opačném případě to zaslechne.

A já jsem se snažil... Pokoušel jsem se lidem říct nějakou konkrétní věc a mohli jste pozorovat dábla, jak se snažil ulomit každé kolo, jen aby se toho zmocnil, vidíte, aby mě v tom předběhl. Ale jestliže mám zjevení od Boha a neřeknu o tom nic, potom je to jiné.

Zapamatujte si, satan se pokusí všechno napodobit! Pokusí se napodobit všechno, co církev vlastní. Usiluje o to. Pozorovali jsme to, když jsme se zabývali antikristem. Ale to je jediná věc, kterou nemůže napodobit. To nebude nijak napodobeno, vidíte, protože to prostě neví! Nemá žádnou možnost, jak se to dozvědět. To spočívá ve třetím tažení. O tom prostě nic neví, vidíte. On tomu nerozumí...

86 Ale v tom leží skryta záhada. Sláva Bohu na výsostech! Už nikdy do konce života nebudu smýšlet stejně. Když jsem spatřil...

Nuže, nevím co... Zním další krok zde, ale nevím, jak ho vysvětlit. To nepotrvá dlouho. Poznamenal jsem si to tu, když se to stalo, jen kdybyste se sem mohli podívat: „Stop! Nepokračuj dál, než sem.“

Nejsem náchylný k fanatismu. Říkám vám pouze pravdu. Ale vzpomínáte si na tu malou botu, jak jsem se to vždycky snažil vysvětlit? Jak duše leží hned vedle toho a toho, a to vnitřní vědomí a všechny podobné ostatní věci? To pouze způsobilo, že hned potom vystoupil celý houf napodobitelů. Jak se má chopit člověka za ruku a jak držet lidi a mít vibrace — a hned měli všichni v ruce vibrace. Ale vzpomínáte si, jak mě pozdvihl a řekl: „To je to třetí tažení a nikdo o tom nebude vědět!“ Vzpomínáte si na to? Vidění nemohou zklamat! Jsou dokonale pravdivá.

87 Všimněte si nyní, vzpomínáte si vidění o té konstelaci? (Charlie, jsi zde?) Něco se děje, jak jsem vám řekl... to vás obklopovalo, ale přál jsem si, abyste si toho všimli. Vzpomínáte si to vidění o konstelaci andělů, když jsem odsud odjel do Arizony? Vzpomínáte si na to „Kolik je hodin, pánové?“ Vzpomínáte si to?

Všimněte si, tam byl pouze jeden mohutný úder hromu a zjevilo se sedm andělů. Souhlasí to? Jeden úder hromu, zjevilo se sedm andělů. „Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečeti, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: ‚Pojď a dívej se.‘“ Všimněte si, jeden hrom — sedm poselství. Které byly zapečetěny a nemohly být zjeveny až do posledního dne, v tom věku. Chápete, co tím míním?

88 Nuže, zpozorovali jste tu záhadnou část toho týdne? To je právě to. To bylo právě to. To nebyla lidská bytost, člověk. To byli andělé Páně. Všimněte si, sedí zde svědci těchto tří událostí. Před týdnem (Něco o málo víc než před týdnem) jsem byl daleko v horách, téměř v Mexiku, se dvěma bratry sedícími zde, zrovna jsem z nohavice vytahoval řepeň [Poznámka 3: cocklebur - řepeň trnitá] nebo lopouch, když najednou nastala exploze a vypadalo to, jakoby se zřítily hory. To je pravda. Neřekl jsem to bratrům, ale

oni tu změnu zpozorovali. A On mi řekl: „Nuže, buď připraven. Jdi na východ.“

A zde je výklad toho vidění. Vidíte? Nyní, abyste to pochopili, bratr Sothmann neuložil tu zvěř, kvůli které tam přijel. Snažili jsme se ji pro něj ulovit. A On řekl: „Dnes večer, bude to pro vás znamením, tu zvěř nedostane. Musíš se v té době posvětit na návštěvu andělů.“ Cítil jsem se, jako bych nebyl sám sebou, vzpomeňte si. Byl jsem na západě a andělé směřovali k východu. A když přicházeli, byl jsem s nimi vyzdvížen. Vzpomínáte si to? Směřovali k východu.

89 A bratr Fred je zde dnes večer přítomen jako svědek, a bratr Norman. Když jsem tam sestoupil, téměř se mi podařilo přesvědčit toho muže, aby tam zůstal a ulovil si svou zvěř. Souhlasí to, bratře Sothmanne? Ano, on stojí tamhle. Přesvědčil jsem... ale přece, On řekl: „To se mu nepovede.“ Neřekl jsem nic a šel jsem dál. Toho dne něco sedělo vedle stanu... Vzpomínáš si, bratře Sothmanne, že jakmile některé věci byly řečeny, zapřisáhl jsem tě a bratra Normana (Kde je bratr Norman? Tam vzadu.), zapřisáhl jsem je, aby se o tom nikomu nezmínili. Je to pravda? Souhlasí to, že jsem se otočil od stanu a takto odešel? Souhlasí to? Protože to bylo to — právě to — a věděl jsem, že o tom nesmím mluvit, dokud se to nestane, abych měl jistotu, že to lidé pochopí.

90 A zpozorovali jste jednoho z těch andělů? Již jsem to tady řekl, že ten anděl byl obzvlášť nápadný? Díval se na mě víc, než ti ostatní. Vzpomínáte si na to? Oni byli v konstelaci — tři na každé straně a jeden nahoře. A ten, který byl ke mně nejbliž, počítaje od leva doprava, to byl ten sedmý anděl. On byl jasnější a znamenal pro mě víc než ti ostatní. Vzpomínáte si na to? Řekl jsem, že měl hrud' takto a letěl k východu. Vzpomínáte si na to? Řekl jsem: „To mě uchopilo a pozdvihlo.“ Vzpomínáte si na to?

91 Zde to je! Ten se sedmou pečetí — tou věcí, na kterou jsem byl celý svůj život tolik zvědav. Amen! Ty zbývající pečete pro mě znamenaly mnoho. Samozřejmě. Ale, ó, ale nedovedete si představit, co znamenalo toto! Jednou ve svém životě... modlil jsem se, volal jsem k Bohu. Po tom shromáždění v Phoenixu, všichni, kteří jste tam byli se mnou, o tom víte. Ležel jsem v horách. Jednou ráno jsem vstal a šel jsem do kaňonu Sabino — jsou to veliké, drsné, vysoké hory. Šel jsem tam a vede tam úzká stezka, kterou lze dojít k hoře Lemmon, což představuje téměř padesát kilometrů chůze, a leží tam asi třicet stop [Poznámka 4: asi 9 metrů] sněhu.

92 A tak v těch horách, brzy ráno před úsvitem, jsem šel touto úzkou stezkou, kolem ležely popadané skály, ale cítil jsem, že tudy mám jít. A odbočil jsem a vstoupil jsem mezi některé z těch velikých rozeklaných skal — ó, aj, desítky metrů vysokých. Padl jsem mezi těmi skalami na kolena. Odložil jsem Bibli, odložil jsem tuto knihu — ten bloček. Řekl jsem: „Pane Bože, co znamená to vidění?“ Řekl jsem: „Pane, znamená to můj konec [Poznámka 5: dosl. smrt]?“ (Vzpomeňte si, jak jsem vám vyprávěl, že to asi znamená můj konec, protože něco explodovalo tak, že jsem byl téměř rozsekán na kusy. Jen si vzpomeňte. Kolik z vás ví — kolik z vás to slyšelo? Jistě, všichni.) A myslel jsem, že to znamená můj konec.

A pak, když jsem byl v pokoji, řekl jsem: „Co to mělo být, Pane? Co to má znamenat? Znamená to, že mám umřít? Pokud ano, v pořádku. Neřeknu o tom své rodině. Dovol mi prostě odejít, jestli je moje dílo skončeno. A řekl jsem... Nuže, co to bylo?“ Ale On poslal své svědky — vzpomeňte si, jak jsem vám to vyprávěl — ale to tak nebylo, to znamenalo pokračování mé služby.

93 Ó! Chápete, vidíte to? Seděl jsem tedy v Kaňonu Sabino — nebeský Otec o tom ví — je to pro mne stejně tak skutečné, jako splnění těchto věcí, sestoupili tito andělé a potvrdili každé poselství. Podle toho můžete vědět, jestli to pochází od Boha nebo ne. Bylo to předpověděné viděním. A nemohl jsem o tom říct před skončením těchto bohoslužeb, protože mi to bylo zakázáno.

Když jsem onehdy ráno seděl v kaňonu Sabino, pozdvihl jsem ruce a vítr sfoukl můj starý černý klobouk. Stál jsem tam s pozdvíženýma rukama a modlil jsem se. Řekl jsem: „Pane Bože, co to znamená? Nechápu to, Pane. Co mám dělat? Jestli to je čas mého odchodu domů, dovol mi odejít tady na tom místě, abych nebyl nikdy nalezen. Nechci, aby nade mnou truchlili, když odejdu. Přál bych si, aby si rodina myslela, že jsem šel na procházku a nebyl jsem více nalezen. Ukryj mě někde! Jestli mám odejít domů, no co, jednoduše mi to dovol. Možná Josef tu jednoho dne najde moji Bibli a ať ji použije. (Vidíte?) Jestli mám odejít, dovol mi to, Pane.“

94 Zatímco jsem tak pozdvíhoval ruce, najednou mě něco udeřilo do ruky. Nevím. Nemohu říct. Byl jsem ve spánku? Byl jsem ve vytržení? Nevím. Bylo to vidění? Nemám jistotu. Víím to pouze na základě toho, že... Stejně jako s těmi anděly. To mě udeřilo do ruky a podíval jsem se a byl to meč. Měl perleťovou rukojeť — velice hezkou. Chránič byl ze zlata a ostří se podobalo chromu, stříbru, jenže bylo to velice lesklé. Bylo ostré jako břitva, ó, je! Pomyslel jsem si: „Není to nádherná věc?“ Sedělo mi to přesně v ruce. Pomyslel jsem si: „To je ale krásné?“ Ale řekl jsem: „Inu, vždy jsem se těchto věcí bál.“ Totiž meče. A pomyslel jsem si: „Co s tím asi budu dělat?“

Najednou seshora se ozval mohutný hlas, který zatřásl skalami! Řekl: „To je meč Krále!“ A pak mě to opustilo. Meč Krále! Nuže, nebylo řečeno: „meč krále...“ ale „meč Krále [Poznámka 6: V angličtině

rozlišeno určitým a neurčitým členem]“ a je pouze jeden Král, a tím je Bůh! A On má jenom jeden meč. Je to Jeho Slovo — kterým já jsem živ. A tak, Bože, pomoz mi... když zde stojím za tou svatou kazatelnou s tímto svatým Slovem ležícím zde. Je to Slovo. Amen!

95 Ó, co je to za den, ve kterém žijeme! Co za veliká věc! Vidíte to tajemství a tu záhadu? To třetí... Když jsem tam stál, poté, když mě to opustilo, něco ke mně přišlo a řeklo: „Neboj se.“ Inu, neslyšel jsem žádný hlas. Jako kdyby to promluvilo uvnitř mě. Říkám vám jednoduše pravdu, přesně tak, jak se to stalo. Něco mě udeřilo a řeklo: „Neboj se. To je to třetí tažení.“

Třetí tažení. Vzpomínáte si? On řekl: „To, co jsi chtěl vysvětlit, mělo tolik napodobitelů.“ Řekl: „O to se ani nesnaž.“ Vzpomínáte si na to? Kolik z vás si pamatuje na to vidění? Jak jinak, je to za námi. Je to zaznamenáno na páskách a všude. Bylo to asi před šesti lety. Před sedmi lety — bylo to před sedmi lety. Řekl: „Nesnaž se to vysvětlit.“ Řekl: „To je to třetí tažení, ale já se tam s tebou setkám.“ Souhlasí to? On řekl: „Nepokoušej...“

96 Stál jsem s malou dětskou botičkou, když On mi řekl: „Nuže, udělej svůj první tah. A když to uděláš, ryba půjde za návnadou.“ Řekl: „Pak dávej pozor na svůj druhý tah“ řekl, „protože to bude pouze malá ryba.“ On řekl: „Pak při třetím tažení se to povede.“

A všichni ti kazatelé stáli dokola a řekli: „Bratře Branhame, víme, že to můžeš udělat. Haleluja, bratře Branhame.“ (A právě v tom jsem se vždy zamotal — s těmi kazateli. Miluji lidi, ale oni si přejí, abych všechno vysvětloval — to a ono.)

97 A řekl jsem: „Dobrá,“ řekl jsem: „Nevím.“ Řekl jsem: „Vyznám se v rybaření.“ Řekl jsem: „Nuže, za prvé... Dělá se to tak. Vidíte tam všechny tyto ryby. Musíte nejdříve trhnut návnadou.“ (Dobrá, to je správná taktika rybaření.) A tak jsem řekl: „Trhnout návnadou.“ Nuže, víte, když napoprvé trhnete návnadou, ryba na ni zabere, ale to byly malé kusy. Oni chytali právě tak. A tak jsem řekl: „Tak se připravte...“ a vytáhl jsem ji a měl jsem rybu. Ale připadala mi jako kůže natažená na návnadu, taková... byla tak maličká. A když jsem tam stál, něco řeklo: „Řekl jsem ti, abys to nedělal!“ A já začal plakat.

A vlasec se celý takto zamotal okolo mě, a já měl... stál jsem a plakal takto se skloněnou hlavou. Řekl jsem: „Bože, ó, promiň mi. Jsem hlupák, Pane. Promiň mi.“ Měl jsem ten vlasec a to, co jsem svíral v ruce, to byla dětská botička, asi tak veliká. Měl jsem... ten provázek byl asi tak silný jako můj prst — tak asi půl coule. Dírka v té botičce byla jenom asi taková, rozměru... snad méně než 1/16 palce [Poznámka 7: cca 1,5 mm], tato dírka. Snažil jsem se touto dírkou protáhnout ten velký palcový provázek.

A zazněl hlas a řekl: „Nemůžeš učit letniční nemluvnata nadpřirozeným věcem.“ Řekl: „Nuže, nech je na pokoji.“

98 A hned na to mě vyzdvihl. Vzal mne vzhůru a posadil na vysoké místo, kde probíhalo shromáždění — vypadalo to jako ve stanu nebo v nějaké katedrále. A podíval jsem se a tam vedle bylo takové malé hranaté stavení. A viděl jsem, jak to světlo mluvilo k někomu nade mnou — to světlo, které vidíte tady na obrázku. Vzdánilo se ode mě krouživým pohybem, takto, a přesunulo se nad stan a řeklo: „Setkám se s tebou tam.“ A řeklo: „To bude třetí tažení, ale nikomu o tom neřekneš!“

A v kaňonu Sabino On řekl: „To je třetí tažení.“ A souvisí s tím tři věci a jedna odhalená dnes... nebo včera, druhá je odhalená dnes a jednu věc nemohu přeložit, jelikož je v neznámém jazyce. Ale stál jsem tam a díval jsem se rovnou na to, a to je to přicházející třetí tažení. A Svatý Duch Boží... Ó, aj! Z toho důvodu nebe zmlklo!

99 Nuže, raději se tady zastavím, vidíte. Cítím nějakou zábranu, abych v tom pokračoval. Vidíte? A tak si zapamatujte, ta sedmá pečeť, důvod, proč nebyla otevřena, důvod, proč On ji neotevřel: nikdo o tom nemá vědět; a rád bych vám dal na vědomí, že dříve než jsem se o tom dozvěděl jediné slovo, to vidění jsem měl před lety. Vzpomínáte si na to? A zde to je stejně jako to další — zapadá to rovnou do Slova, přesně, kde to bylo. A Bůh zná mé srdce, nikdy jsem o takové věci ani nepomyslel a tady to bylo. Je později, než si myslíme. Ó, aj! Ukazuje nám to, že to je od Boha, protože, podívejte, zapadá to přesně do Božích zaslíbení konce poselství.

Všimněte si. Všimněte si nyní, pro poselství poslední doby tato pečeť... Konec konců... On zjevil všech šest pečetí, ale neřekl nic o sedmé. A ta pečeť konečné doby, když začne, bude podle Bible naprostou záhadou. Než jsem to věděl... A zapamatujte si, Zjevení 10:1 - 7 (1 - 7, kapitola 10:1 - 7), na konci poselství sedmého anděla všechna tajemství Boží budou uvedena ve známost. Jsme v poslední době — otevírání sedmé pečetě.

100 Nuže, jak jsem o tom mohl tehdy vědět — minulou neděli před týdnem, když jsem kázal na téma: „Budte pokorní, budte pokorní.“ Zapamatujte si, Bůh působí v malých věcech. Neuvědomoval jsem si o čem je to vlastně řeč, ale teď to vidím. Je to tak pokorným způsobem. Mohli byste si pomyslet, že taková věc bude zjevena ve Vatikánu, ale ona přichází právě tak jako Jan Křtitel. Ona přichází právě tak, jak to bylo s narozením Páně — ve stáji! Sláva Bohu! A tak, pomoz mi, ta hodina je blízko! Jsme zde. Ó,

aj! Vidíte to teď? Tu pravdu Božího vidění, těch sedm andělů, kteří mě přivedli ze západu. Přišli ze západu a vrátili se zpět na východ, přinesli to sem pro toto večerní shromáždění. Ó, aj!

101 Nuže, hlas toho velikého hromu a poselství [Poznámka 8: mise, úkol], které tu bylo přineseno, bylo zjeveno a dokázáno, že je od Boha. Jen zvažte. Já jsem tyto pečete neznal, byly zjeveny tento týden. Uvažoval o tom někdo z vás? O těch sedmi andělech, kteří... to bylo poselství, jež bylo přineseno, a tito andělé mě sem kvůli tomu přivedli zpět.

Zapamatujte si, ten sedmý posel... těch sedm poslů, to byli... ten jeden mi byl obzvlášť nápadný — ten sedmý anděl — znamenal pro mě víc, než ti ostatní. Podívejte se nyní, oni stáli takto (nuže, chtěl bych vám to ukázat), já jsem stál zde a pozoroval jsem ty ostatní... vidíte, jeden... nejdřív hejno malých ptáků s rozduchaným peřím. Vzpomínáte si na to? A všichni letěli na východ. A druhé hejno, to byli větší nápadnější ptáci — jako holubice, se špičatými křídly. Letěli na východ. První tažení, druhé tažení. Ti další pak byli andělé!

102 A já jsem stál právě takhle, a když ta exploze pominula, a já se díval tímto směrem k východu, přiletěli, zvedli mě nahoru a já nebyl schopen přemýšlet. A jeden z těch přicházejících (to byl ten, který mi byl tolik povědomý) byl na mé levé straně, kde jsem vstoupil do této konstelace, ale počítaje zleva doprava to byl sedmý anděl, který přicházel.

Jen si vzpomeňte na tyto posly. Vzpomínáte si na tu pyramidu z bílé skály ze snu Juniora Jacksona, který jsem vám vyložil? Všimněte si, v ten večer, když jsem odsud odjel... přišlo šest snů a každý jeden z nich rovnou k té stejné věci. Pak začalo to vidění a poslalo mě na západ. Junior, on pozoroval... nuže, všimněte si. Podívejte, jak dokonalé to je. Nuže, doufám a důvěřuji, že lidé pochopí, že jsem tuto milost připsal Ježíši Kristu, který je dárce toho všeho a jediným důvodem... Nikdy předtím ve svém životě jste mne neslyšeli takto mluvit, ale tato hodina se blíží.

103 Všimněte si. Abyste si tím byli docela jisti, aby to pevně drželo, chystám se vás znovu opustit. Nevím, kam pojedu. Musím kázat Evangelium na jiných místech. Ale nyní... Můžete namítnout: „Přece jsem už slyšel všechny možné fanatické věci.“ Nevím, co bych... Nemohu soudit žádného jiného člověka. Nesu zodpovědnost výhradně před Bohem za to, co já... sám za sebe. Ale stalo se snad někdy, že jsem vám během těchto mnoha let řekl ve jménu Páně něco, aniž by to bylo správné? Nikdo to nemůže dokázat, protože jsem to vždy říkal tak, jak mi to řekl On.

Nuže, dovolte mi ukázat, že to je naprostá pravda a obhájit to. Zapamatujte si teď: „Když je mezi vámi prorok, já Hospodin ve vidění ukáži se jemu, ve snech mluvit budu s ním.“ Skrze výklad snů. Je to...? Josef, on mohl vykládat sny a měl vidění. Souhlasí to?

104 Všimněte si nyní, když se to stalo, Junior stál na poli, na němž byla velká pyramida, asi takhle, a na té skále bylo něco napsáno, a já jsem to zjevoval lidem. Souhlasí to, Juniore? Asi rok předtím, než se to stalo.

A všimněte si nyní další věci. Vzal jsem nějakou tyč a srazil jsem ji a uvnitř byla bílá skála, na které nebylo nic napsáno. A právě tehdy jsem vyrazil na západ. A řekl jsem to všem. Řekl jsem: „Nechodte na západ. Zůstaňte tady a čekejte na to, dokud se nevrátím.“ Šel jsem na západ pro tuto explozi a vrátil jsem se na východ s výkladem toho nepsaného Slova skrze Ducha Svatého. Nuže, jestli to není v dokonalém souladu s všemohoucím Bohem, pak nevím, co by to ještě mohlo být. Proč to všechno říkám, přátelé? Chci tím ukázat, že žijeme v poslední době.

105 Nuže, jestliže se všechny ostatní věci do posledního detailu shodují přesně se Slovem, pak i toto je do posledního detailu věrné Slovo! Jsme zde. Jsme na konci, přátelé. Brzy času více nebude. Milióny lidí zahynou. Milióny budou — těch, kteří nyní věří, že jsou spaseni — považováni za potravu pro atomový věk.

Žijeme v poslední hodině. Milostí všemohoucího Boha, s Jeho pomocí k Jeho lidem, aby mohli vyhlížet brzké zjevení se Krista... „Jak dlouho, bratře Branham?“ Snad dvacet let, snad padesát let, snad sto let. Nevím. Snad dnes ráno nebo ještě dnes večer — nevím. A každý, kdo říká, že to ví, je na omylu. Oni to neví. Jen Bůh to ví.

106 Nuže, všimněte si. Pomoz mi, Bože, říkám pravdu, tyto věci jsou duchovně rozpoznány — rozpoznány skrze Ducha Svatého a každým jedním z nich, kteří rozpoznali své místo v Bibli. Nuže, co vězí v této veliké záhadě pod touto pečetí, to nevím. Nevím to. Nemohl jsem to rozluštit. Nemohl jsem rozpoznat ani to, co tím bylo řečeno. Ale vím, že to bylo těch sedm hromů, které se ozvaly po sobě, zaburácely sedmkrát a rozvinuly se ještě do něčeho jiného, co jsem spatřil.

Když jsem to uviděl, rozhlížel jsem se po výkladu, který se nablízku promítal, ale nebyl jsem schopen to pochopit. Je to přesně tak, vidíte. Hodina pro toto ještě nepřišla, ale směřuje to do toho cyklu, vidíte. To se blíží. A tak byste si měli zapamatovat to, co jsem vám řekl ve jménu Páně. Buďte připraveni, protože nevíte, kdy se může něco přihodit.

107 Nuže, když to bude na pásku, a ono to je, snad mě tisíce mých přátel opustí, protože si budou říkat, že bratr Branham se snaží ze sebe něco udělat; udělat ze sebe nějakého služebníka, proroka nebo něco jiného před Bohem. Dovolte mi říct, moji bratři, jste na omylu! Říkám vám pouze to, co jsem viděl a co mi bylo řečeno. A vy si dělejte, co se vám líbí. Nevím, kdo bude... co se stane. Nevím to. Vím pouze tolik, že těch sedm hromů drží tato tajemství, pro která nebe umlklo. (Všichni tomu rozumíte?)

To může být ten čas, to může být teď ta hodina, ve které ta velká osoba, na kterou čekáme, že se objeví na scéně, skutečně se na scéně objeví. Snad tato služba, díky které jsem usiloval o to, abych lidi přivedl zpět ke Slovu, položila k tomu základ. A pokud ano, opustím vás pro vaše blaho. Oba tu nebudeme najednou. Pokud je to tak, on bude růst a já se budu menšit. Nevím. Ale Bůh mi dal tu výsadu, že jsem mohl vidět a spatřit co to bylo, vidíte — jak to bylo do té míry rozvinuté. Nuže, to je pravdivé.

108 Jsem si jist, že jste zpozorovali věci, které se staly tento týden. Jsem si jist, že jste si všimli toho Collinsových chlapce, který tam tehdy v noci ležel a umíral nebo té holčičky s leukémií. Království Boží přichází. Přechází z negativu víc a víc do pozitivu, jak to bylo zde. Nuže, to by nemělo lidi odradit. Od ospravedlnění k posvěcení a ke křtu Duchem Svatým, a pak můžeme slyšet toto, co je zde. Po celý čas se blížíme víc k Bohu.

Copak to nepozorujete, vy metodističtí kazatelé, jak vaše poselství posvěcení převyšovalo to, co kázal Luther? A vy letničtí, copak nevidíte, že vaše poselství křtu převyšuje to, co kázali metodisté? Chápete, co tím chci říct? Ó, stala se spousta věcí a bylo to na místě. A jestli je tu někdo, kdo opovrhne zlem; a lidé říkají věci, které jsou lži a nejsou pravda, já tím opovrhnuji. Ale mám rád solidní pravdu. Nezáleží na tom, jak to narušuje to nebo ono, jestli to je pravda, Bůh nakonec potvrdí, že to pravda byla. A jestliže to neudělá jednoho z těch dnů, už brzy, pak moje vidění nebylo pravdivé. Můžete tedy vidět, do jaké pozice mě to staví.

109 „Kdy se to stane, bratře Branhame?“ To nemohu říct. Nevím. Ale jednoho z těch dnů, jestli bychom se už na této zemi nikdy nesetkali, setkáme se tam nahoře před soudnou stolicí Kristovou. A tam se dozvíte, že v této místnosti to zjevení, které přišlo od Boha (stejně tak jako ty ostatní), že ony... Jedno z tajemství této pečetě, důvod proč zjevena nebyla, je těch sedm hromů, které promluvily svými hlasy. A zde to je perfektní, protože nikdo o tom nic neví. Nebylo to dokonce ani napsáno. A tak jsme v poslední době. Jsme tedy zde.

Děkuji Bohu za Jeho Slovo. Děkuji Mu za Ježíše Krista, kdyby Jej neposlal jako smíření za naše hříchy, pak bychom všichni zůstali v té veliké špíně hříchu bez naděje. Ale skrze Jeho milost, Jeho krev očistí všechny hříchy. Jako ta kapka inkoustu v nádobě bělicího prostředku [Poznámka 9: dosl. Cloroxu], ten inkoust není už k nalezení. Když naše hříchy jsou vyznány, jsou ponořeny do krve Ježíše Krista. Nebudou už vzpomínány. Bůh je zapomene. Dokonce nikdy nebyly spáchány. Dokud tam leží tato oběť, jako zadostiučinění pro nás, pak to všechno... Je to tak, vidíte. Nejsme tedy už hříšníci, jsme křesťané, z milosti Boží.

110 A zapamatujte si, sami ze sebe bychom asi byli tak špatní jako předtím. Ale podívejte, zjevila se nám Boží milost a učinila nás tím, čím jsme dnes — křesťanskými bratry a sestrami.

Pro mě to byl ohromný týden. Jsem unaven. Můj rozum je unaven, protože mám... na víc jsem nestačil. A něco podivuhodného se každý den stalo. S úžasem jsem vstupoval do toho pokoje, a sotva jsem tam byl několik minut a všechno to bylo úplně naruby. A zde, přicházel jsem tam, udělal několik poznámek. Vzal jsem knihy Dr. Smitha, Uriáše Smitha a dalších spisovatelů a jiné věci, četl jsem v jejich knihách. A řekl jsem: „Nuže, zde je šestá pečeť a zde je ta čtvrtá. Nuže, co asi řekne tento muž?“

On by řekl: „Dobrá, to bylo to, tamto nebo ještě něco.“ Prohlédl jsem si to a vzal jsem jiného muže. On řekl, že to bylo to a to. A měl jsem dojem, že... to prostě nesouhlasilo.

111 A pomyslel jsem si: „Dobrá, Pane, co to tedy znamená?“ Chodil jsem chvíli po podlaze. Klekl jsem k modlitbě, vrátil jsem se a vzal do ruky Bibli, posadil jsem se, četl — a chodil tam a zpět. A najednou, když jsem se utíšil, zde se to takto otevřelo. Pak jsem rychle vzal pero a začal jsem takto vše psát, co jsem viděl nebo co se dělo — takhle jsem to sledoval, dokud jsem si to nepoznámeneal. A zbytek dne jsem pak věnoval tomu, abych si to prozkoumal a měl jistotu, že to je zcela provázáno Písmem. Pak... to všechno dokázal.

Když jsem to už měl, pomyslel jsem: „Nuže, spousta lidí má vidění. Mnozí měli zjevení.“ Jestli to je v rozporu se Slovem, nechte to být. Je to tak, nechte to být.

112 Nuže, a nyní tím procházím... odložil jsem to, takhle. Procházel jsem jako... Doplnoval jsem to stručnými poznámkami. pomyslel jsem: „Dobrá, teď se třída bude radovat, když to uslyší, protože to je provázáno s tím a s tím. Nuže, podívejme se, co je řečeno zde. Ano, to je... ano, zde to je právě to,“ vidíte, a přinést to zpět do Bible a provázat to během toho týdne. Zde to máme na páskách. Jste k nim

zváni. A udělal jsem to podle mého nejlepšího vědomí, v tomto křesťanském obecnství — je to milost Boží všem lidem skrze Ježíše Krista. Udělal jsem tento týden opravdu to nejlepší, na co jsem stačil.

Byli jste jednou z nejlepších tříd. Chovali jste se opravdu vzorně. Přicházeli jste sem v jednu hodinu, dokud neotevřeli dveře v pět hodin nebo v kolik je otevřeli a přiváděli jste lidi... dovolili jste lidem vejít dovnitř. Stáli jste v chladu, stáli jste ve sněhu, udělali jste všechno — stáli kolem stěn, až vás bolely nohy. Viděl jsem vstávat muže, jak uvolňovali místa ženám a jiní takto stáli a posedávali.

113 Pomyslel jsem: „Pane...“ Ó, nebyl to záhadný týden? Celá tato záležitost byla tak trochu neobvyklá — jak lidé přicházeli. Viděl jsem je sedět vevnitř i venku, v oknech, ve dveřích, zezadu, prostě všude — poslouchali. A co se týče řečníka — jsem daleko od toho, abych byl řečníkem. Jsem natolik inteligentní, že vím, že jím nejsem — nejsem žádný řečník. Ale proč lidé tak seděli a poslouchali? Proč se takto chovali? Přece nepřicházeli poslouchat takovou osobu, jako jsem já. Ale oni přicházeli, protože je něco přitahovalo. V tom vězí něco, co je přitahuje. Tak jako moje manželka, která tady stála a zpívala na pódiu při mém zahájení:

Přicházejí z východu a západu,
přicházejí z dalekých zemí
hodovat s Králem, večeřet jako Jeho hosté,
jak požehnaní jsou tito poutníci!
Patří v Jeho ověčenou tvář
žhnoucí božskou milostí,
požehnaní účastníci Jeho milosti
září jak drahokamy v Jeho koruně.

114 Podržte si to navždy v paměti: být drahokamy v koruně Ježíše Krista. Pavel řekl církvi, že jsou „klenoty, drahokamy v jeho koruně.“ My chceme být klenoty, drahokamy v koruně Ježíše Krista. Nechceme to nikdy připsat nějakému člověku. Na mne můžete zapomenout. Jsem vaším bratrem, hříšníkem spaseným milostí, nejsem hoden, abych žil. Je to přesně tak, neříkám to kvůli tomu, abych se dělal pokorným — to jsou fakta. Ve mně není nic, ani jediná zdravá věc. Ale Boží milost dovolila mému zakalenému zraku nahlédnout za oponu času a vidět ty věci tam nahoře, a vrátil jsem se...

115 Když jsem byl ještě malým chlapcem, miloval jsem lidi, vždy jsem toužil po tom, abych byl někým milován a osloven. Nikdo to nechtěl udělat kvůli pověsti, jaké se těšila naše rodina. Nikdo se mnou nechtěl mluvit. Ale když jsem se vydal Bohu; měl jsem irský původ, myslel jsem si (oni všichni byli katolíci), že to je asi ten důvod. Šel jsem tam; On přece někde byl; a já jsem přišel do První baptistické církve, a On znovu byl někde jinde. Řekl jsem: „Pane, musí přece existovat nějaká správná cesta.“ A něco mi řeklo: „To je Slovo.“

116 Přidržel jsem se toho Slova. Podívejte se na každé jednotlivé vidění. V ten den, kdy jsem položil úhelný kámen, položil jsem ho tam... Napsal jsem tam to, co mi tehdy ráno ukázal ve vidění: „Buď připraven vhod i nevhod, usvědčuj... kárej a napomínej se vši trpělivostí a učením. Neboť nastane čas, kdy nebudou snášet zdravé učení, ale budou si podle vlastních chutí shromažďovat učitele lechtající jejich sluch. Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.“ A spatřil jsem ty dva stromy, vedle kterých jsem stál, jak se to na nich přesně naplnilo. Je to tak. A tak jsme zde. A je to pravda.

117 Nuže, jistě si nevzpomínáte, dovolte tedy, abych vás znovu povzbudil. Neříkejte nikomu: „Děkuji.“ Neříkejte... nemyslete si, že nějaký kazatel nebo někdo jiný, nějaký smrtelník, že v něm je něco dobrého, protože není. Nezáleží na tom, kým je, v žádném člověku není nic dobrého. Je to tak. Kdyby tu ležela hromada trumpet a jedna z nich by mohla vydat nějaký tón, může to udělat pouze člověk. Trumpeta je naprosto němá. Je to právě ten chlapík, který může z trumpetu dostat zvuk, jestli ví, jak na to, ten, který tu trumpetu vezme. Trumpeta s tím nemá nic společného. Zvuk vychází z inteligence, která za tím stojí. Je to tak. Tak je to s každou trumpetou, všichni lidé jsou na tom stejně, a rovněž všichni křesťané.

118 Nejsou mezi námi velcí lidé. Nejsme velikými muži ani velikými ženami. Jsme všichni bratry a sestrami, všichni jsme si rovni, na stejné úrovni. Nejsme velcí. Nikdo není větší než ten druhý — to nemá nic společného s... Nikoliv, přátelé! Všichni jsme lidskými bytostmi. Nesnažte se tyto věci vykládat. Nesnažte se o nic jiného, než žít v Jeho blízkosti vzdávat slávu a čest Ježíši Kristu. Rozumíte tomu teď všichni? Amen. Milujte Ho z celých svých srdcí. Uděláte to?

Miluji Jež, miluji Jež,
neb On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

119 Pochopili jste to všichni důkladně? Věříte tomu všichni? Vzpomínáte, když jsem začínal? „Kdo uvěřil kázání našemu? A rámě Hospodinovo komu je zjeveno?“ Zjevil vám tedy svou milost, svou dobrotu? Amen.

Jen si zapamatujte, milujte Jež z celých srdcí. Já budu teď cestovat domů. Ale vrátím se znovu,

bude-li vůle Páně, kolem prvního června. Snad mi to Pán položí na srdce, snad počátkem léta, v červnu nebo tak nějak nebo počátkem podzimu, pokud Pán bude ještě prodlévat, chtěl bych se sem vrátit a mluvit dalších sedm večerů na téma sedmi posledních polnic. Přáli byste si to? Budete se za mne modlit, aby mi Bůh pomohl? V pořádku. Dokud se tedy neshledáme, zapamatujte si tuto starou písničku:

Miluji Její, miluji Její,
nebo On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

Nuže, skloňte své hlavy. Chci se za vás modlit. Předtím, než vás pastor rozpustí, chci se za vás modlit.

120 Náš nebeský Otče, ať tito lidé, Pane, pochopí — jsem si jist tím, že tu jsou takoví, kteří to nechápou. Ale Otče, ať poznají záměr, ať pochopí, Otče, že to je skrze Tvou milost, kterou jsi jim prokázal, že tyto věci byly zjeveny. A chci Ti poděkovat, Pane, že jsme mohli poznat a vzít na vědomí tyto věci, které jsi nám zjevil. A prosím, za každého zde přítomného, za všechny, kteří navštěvovali tuto shromáždění.

Jestli zde jsou někteří, co nevěří, snad, Pane, ať se stanou věřící. Prosím za všechny, kteří budou poslouchat tato poselství na páskách. A když se dostanou do ruky, do domů a na místa, kde mnozí nevěřící nebudou souhlasit, o tom není pochyb... Ale Otče, prosím za každého jednoho, aby dřív než vyřkne rouhavé slovo, aby se předtím mohl posadit a prozkoumat Písmo, na základě toho co bylo řečeno, a pak Ti řekl, že je opravdu upřímný a že se chce dozvědět, jestli je to pravda nebo ne. Modlím se, Otče, za ně.

121 Modlím se za ty, kteří stáli kolem těchto stěn, kteří stáli venku, seděli v autech kvůli malým dětem a za všechny, kteří byli — prostě za všechny, Pane, prosím za ně. Prosím, vyslyš mé prosby a požehnej je.

Na prvním místě, Pane, dej každému jednomu věčný život. Prosím, aby nikdo z nich nezahynul — ani jeden. A nyní, Otče, nevíme, kdy nastane tato velká událost, ale když jsme svědky, jak se objevují tato znamení a biblické události, naše srdce jsou tím nad míru zapálena. A prosím, Otče, Bože, pomoz nám.

Prosím, abys pomohl našemu drahému pastorovi, bratrovi Nevillemu. Učiň jej, Pane, plným milosti a plným moci a dej mu porozumění, aby mohl vzít tento nashromážděný pokrm a krmit Boží jehňátka.

Pane, prosím, zachovej nás od nemocí. Když někdo onemocní, ať si vzpomene na přítomnou a na vše postačující krev Ježíše Krista, která leží na oltáři za účelem smíření. A prosím, aby byli hned uzdraveni. A prosím, abys je zachoval od satanovy moci, která je chce odradit nebo uvést do nějakého kultu nebo... ať se k nim nepřiblíží žádná moc nepřítele, Pane. Posvěť nás do svého Slova. Dej to, Pane.

122 Potom, Pane, prosím, abys pomohl i mně. Začínám chřadnout, Pane. Víím, že mé dny už mohou být sečteny a prosím, abys mi pomohl. Dej, abych byl věrný, čestný, upřímný, abych byl schopen nést toto poselství tak daleko, jak mi bylo určeno. A když se přiblíží čas, abych si lehnul, když přijdu k řece a zvednou se kolem vlny, ó, Bože, dej, abych mohl tento meč podat někomu jinému, kdo bude natolik poctivý, Pane, aby mohl nést pravdu dál. Dej to, Pane. A do té doby pomoz mi, abych byl mocný, zdravý, odhodlaný. Pomoz mému sboru. Pomoz nám vespolek, Pane. Patříme Tobě. Cítíme nyní, jak Tvůj Duch je uprostřed nás. Věříme, že vyslyšíš naše modlitby, protože se Ti odevzdáváme spolu s tímto Tvým Slovem ke službě pro zbytek našich dnů na této zemi. Ve jménu Božího Syna, Ježíše Krista, našeho milovaného Spasitele, pro Jeho slávu. Amen.

Miluji (Bůh ti žehnej) Její, miluji Její,
nebo On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě.

123 {Text nebyl přeložen.}

124 (Poznámky bratra Branhama) ... bude správné, že on o tom nic neví, protože, kdyby věděl, on by to napodobil. Jeho jednání je Istivé. A tak, kvůli tomu, Bůh to skryl před celým světem, dokonce před nebem, a tak to není žádným způsobem možno poznat, jedině, že by to zjevil sám Bůh.

Nuže, chci, abyste si všimli, že v této šesté pečetě byl trojnásobný účel této šesté pečetě. V těch třech jezdcích byl trojnásobný účel. V těchto všech věcech je trojnásobný účel. A to nás přivádí zpět k číslu tři a sedm, vidíte — sedm pečetí, sedm koflíků a tak dále.

125 Nuže, v trojkách a sedmičkách je uložena Boží matematika zjevení Jeho Slova. Nuže, všimněte si, jako ti jezdci, jak vyjeli tři koně. Jeden z nich byl bílý, jeden rudý, jeden byl černý. A potom v tom čtvrtém koni, inu, to byly všechny barvy smíchané dohromady. Vidíte, trojnásobný účel.

Nuže, Bůh udělal to samé. Bůh udělal totéž, když poslal svého lva, který byl Slovem, aby se utkal s

antikristem. Pak shledáváme, že v době soužení poslal vola, obětní zvíře. A v tom období soužení lidem nezbývalo nic kromě práce, otroctví a obětování se jako oběť.

126 V následujícím pak věku, který byl věkem reformace, sledujeme, jak Bůh poslal lidskou moudrost — stvoření s lidskou hlavou, které bylo tou mocí, jež vystoupila v reformátorech.

Nuže, všimli jste si, každý jeden... Není divu, že lidé v těchto dnech... stále žijí v tom pozůstatku, jak to bylo tehdy ve věku reformace, protože to vidí pouze z církevního pohledu, vidí to tak, jak je vyučovali v duchovních seminářích. To sice kdysi byla Boží cesta, ale teď je to za námi.

127 Nuže, jsme ve věku orla — zjevení, které má být zjeveno, v celku. Porovnejme to nyní se Zjevením 10. kapitolou verše 1 - 7. A ve Zjevení uvidíme... Zjevení 10:1 - 7, že ve dnech hlasu poselství sedmého anděla... ono mělo ukončit všechna tajemství Boží.

Nuže, shledáváme v tom rovněž, že šestá pečeť, která byla nyní otevřena, že to mělo trojnásobný účel. Nuže, zde byl tento účel: za prvé, spící panna měla projít obdobím soužení za účelem očištění. Měla být očištěna ze svých hříchů nevíry a odmítnutí poselství. To se jí dostalo v období soužení. Vidíme, jak dopadnou zde ve Zjevení 7, mezi 6. a 7. kapitolou, že měly být očištěny a obdržet bílá roucha.

128 Inu, to není nevěsta, ale je to církev. Čistí lidé, kteří snad neměli příležitost přijmout poselství nebo byli nějakým způsobem zaslepeni skrze tyto falešné proroky a snad jim nebyla dána tato příležitost, ale přece byli upřímných srdcí, a tak jsou zde v tom čase očištěni.

Všimněte si další doby očištění — té pro Izrael, když on je shromážděn. To je za druhé. Bůh očišťuje Izrael v období soužení jednoho z miliónu, kteří se tam shromáždí, tam bude vybraných 144 000 a oni budou rovněž očištěni. Bůh si očišťuje Izrael.

129 Všimněte si, zde je... celá země má být rovněž očištěna. Dokonce taková věc, že i měsíc, hvězdy a celá příroda bude očištěna. Vidíte, co to znamená? Země se očištěním obnovuje, připravuje se na milénium, milénium přichází. A vidíte, všechno, co v sobě obsahuje jakoukoliv špínu, musí být očištěno během této šesté pečetě.

Všimněte si nyní otevření této sedmé pečetě, to je rovněž trojnásobné tajemství. To jedno... promluví a promluvilo, to je tajemství těch sedmi hromů. Těch sedm hromů v nebi odhalí to tajemství. To bude při samotném příchodu Krista, protože Kristus řekl, že nikdo neví, kdy se On vrátí.

130 Zpozorovali jste, když se Ho na to zeptali židé? Víte, že když jsme tu srovnávali místa písmat Matouše 24 s těmi šesti pečetěmi, že ta sedmá byla opomenuta, protože vidíte, Kristus řekl, že to nikdo neví, jenom Bůh — dokonce ani andělé. Není tedy divu, že to nebylo zapsáno. Vidíte, oni umlkli, nic se tehdy nedělo. Andělé o tom nevědí. Nikdo neví, kdy On přijde. Ale přijde... bude sedm hlasů těchto hromů, které v tom čase zjevují to veliké znamení.

A tak, věřím, že my... pokud to nevíme a nebude to oznámeno do této doby... ale bude to zjeveno v tom dni, v té hodině, kdy to bude mít být zjeveno. A tak naší povinností je, abychom před Bohem byli uctiví a sloužili Mu a konali všechno, co můžeme, a žili dobrým křesťanským životem.

Zde tedy nyní shledáváme, že tato šestá pečeť byla otevřena pro nás. A víme, že ta sedmá pečeť nemůže být zlomena na veřejnosti, dokud nepřijde ta hodina.

131 Nuže, byla nějaká příčina, proč Bůh nechal zaburácet těm sedmi hlasům, protože to musí přijít, vidíte, kvůli... Shledáváme, že Kristus, ten Beránek, vzal knihu do své ruky a otevřel tu sedmou pečeť. Ale vidíte, je to skryté tajemství. Nikdo ho nezná. Ale to... souhlasí s tím, co On řekl: nikdo nebude vědět o Jeho příchodu. Stejně tak nebudou vědět o tajemství těch sedmi hromů. A tak vidíte, to se sebou nějak souvisí.

K dnešnímu dni jsme mohli porozumět tolik a to ostatní je všechno rozvinuto, ale není to sděleno. Ale když jsem seděl ve svém pokoji a slyšel jsem to... ne slyšel, ale spíše viděl, jak se to rozvinulo až k těm sedmi hromům. Nuže, dál než na to místo se už nemůžeme posunout.

A nyní doufám, že všichni spolu a každý jednotlivě bude sloužit Bohu a konat to, co je správné a milovat Ho celým svým životem a sloužit Mu, a Bůh se o to ostatní postará.

132 Nyní máme tedy zde v úplnosti s Boží milostí všechna tajemství šesti pečetí, které byly zapečetěny a bereme na vědomí a chápeme, že ta sedmá pečeť nebude známa na veřejnosti.

Nyní tedy, Jeho příchod, v hodině Jeho příchodu, když zničení země... Víte, on tu řekl, „Co bude znamení Tvého příchodu a konce světa?“ V Matouši 24 oni se Ho na to zeptali, a On došel až k tomu místu. On jim řekl o shromáždění Izraele jako národa ve verši 21, Matouš 24:21. Ale pak začal v podobenstvích, vidíte? Potom, vidíte zde: „Naučte se tedy od fíkovníku tomuto podobenství: Když již jeho větev změkne a vyrazí listí, takže poznáváte, že jaro je blízko.“ A pak: „Tak i vy, až uvidíte toto

všechno, vězte, že čas je blízko.”

133 Jste svědky toho, jak se Izrael shromažďuje ve své vlasti. Ale všimněte si, On vynechal zjevení této sedmé pečeť. A zde, když tato sedmá pečeť... když ji otevřel, znovu ji opomenul, vidíte. A tak vidíme, že ona je naprostým tajemstvím. A proto, ještě nepřišla hodina, aby toto tajemství bylo oznámeno. Tedy, došli jsme až sem a to ostatní bude oznámeno přibližně v tom čase, když se Ježíš znovu zjeví na zemi pro svou nevěstu nebo co se má stát v té době.

Nuže, do toho času se všichni modleme, žijme dobrým počestným křesťanským životem a vyhlížejme Jeho příchodu.

134 A nyní, jestli tento zvukový pásek náhodou padne do rukou nějakých lidí, nepokoušejte se z toho udělat nějaký druh „ismu.” To jediné, co byste měli udělat je, abyste nadále sloužili Bohu, protože ta veliká záhada, je tak veliká, že Bůh ji nedovolil napsat ani samotnému Janovi. Zahřmělo, ale On... S vědomím, že... zaslíbil, že to bude otevřeno. Ale do toho času to otevřeno nebylo.

135 A nyní, jsme vděční Bohu za to, co nám ukázal. Seděl jsem v uzavřené místnosti osm dnů, a poselství, které jsem vám právě skončil objasňovat, mnozí z vás mu porozumí. A slíbil jsem vám, že se bude po celý čas dít něco duchovního a jsem si jist tím, že to uniklo vaši pozornosti. A zde to je. Je to naprosté potvrzení výkladu Písem, která byla poslána od Boha, protože ještě předtím, než jsme se tím začali zabývat a já odjel na západ, Pán mi to jednoho dne kolem desáté hodiny ráno ukázal ve vidění. A já jsem přijel a objasnil jsem zde, co jsem viděl, i když jsem nevěděl, co to znamená. Byla to konstelace sedmi andělů. Vzpomínáme si to. Máte to na pásku „Kolik je hodin, pánové.” Nyní tedy, je to přesně to, na co se teď díváte.

136 Těch sedm andělů... To bylo na západě. Vzpomeňte si na ty malé posly - letěli směrem na východ. Ti druzí poslové, holubice (trošku větší ptáci), letěli na východ. A potom jsem se podíval... byli se mnou celý čas. To bylo to první a druhé tažení. Nuže, ti třetí přišli ze západu a hnali se ohromnou rychlostí a pozvedli mě k sobě. To znamenalo vrátit se na východ s tajemstvím těchto sedmi pečetí, právě tak, jak bylo ukázáno bratru Junioru Jacksonovi ve snu, který mi bylo dovoleno pro něj vyložit.

Uvnitř té pyramidy byl bílý kámen, na kterém nebylo nic napsáno. Z toho důvodu jsem musel odjet na západ a spojit se s poselstvím těch andělů, a vrátit se zpět, abych to mohl zjevit církvi. Vzpomeňte si, řekl jsem: „Další věc, která se stane, bude právě tady ve sboru.” Přesně tak.

137 Dále, chci, abyste vzali na vědomí ještě jednu věc, která se stala. A jestli budete poslouchat pásku „Kolik je hodin, pánové?” — Všimněte si, že jeden z těch andělů mi připadal opravdu pozoruhodný. Ti ostatní mi připadali obyčejní, ale ten anděl byl pro mě pozoruhodným andělem. V této konstelaci ve tvaru pyramidy byl po mé levé straně. A vzpomeňte si, bylo to právě v té pyramidě, kde tato záhadná bílá skála nebyla popsána. A ti andělé mě sami vzali do této pyramidy — jen jim byla známa tajemství Boží. A nyní, oni byli těmi posly, kteří přišli vyložit tu pyramidu, neboli poselství tajemství těchto sedmi pečetí, která ležela s... uvnitř pyramidy.

138 Nuže, ten anděl byl po mé levé straně a on byl tím posledním, neboli sedmým andělem počítáme-li zleva doprava, protože byl po mé levé straně a já jsem se na něj díval k západu, a on spěchal k východu a byl po levé straně. A tak by to mělo být poselství posledního anděla — on byl opravdu pozoruhodný. Vzpomeňte si, jak jsem řekl, že měl... hlavu obrácenou dozadu, jeho špičatá křídla a jak letěl ke mně. Nuže, to je tato sedmá pečeť. Je to nadále pozoruhodná věc. A my jsme... ještě nevíme, co znamená, protože není dovoleno, aby byla zlomena.

Ale nyní, každý jeden z vás ve shromáždění si toho všiml. Ó, jaká shromáždění! Měl jsem dojem, že všichni seděli na kraji svých sedadel — všichni stáli venku od jedné a dvou hodin odpoledne a očekávali na otevření dveří tady vpředu, aby se mohli dostat dopředu nebo se postavit u zdi s křečí v údech a tak dále. Co to znamenalo? To byl Duch Svatý, který seslal dolů tyto posly, a oni nám to zjeví. A všimněte si, jak to všechno zapadá do Slova, přesně.

139 A to nám umožňuje poznat, že ty věci jsou pravdivé; On je předpověděl před dvěma měsíci nebo více, předtím, než se to stalo — že když jsem odjel na západ, aniž bych to věděl. Vrátil jsem se s výkladem toho tak, jak On mi ho dal. Zapamatujte si, ve vidění, když mne zvedl nahoru, On mi v tom vidění nesdělil nic. Polekal jsem se. Myslel jsem, že zemřu — že v té explozi zahynu. Vidíte, oni to nemohli udělat. Výklad přišel přesně v tom smyslu, jak mi ho bylo zapotřebí — to bylo v tom pokoji. A podal jsem ho tak, jak mi ho On dal.

Ted' tedy vidíte, přátelé, vidění nezklamou. Jsou vždycky dokonalá. A stejně tak jsou pravdivá.

Nuže, vidění plus Slovo plus dějiny a věky církve. A to vše se vzájemně prolíná. A tak mohu čestně prohlásit, že podle mého nejlepšího vědění a podle Božího Slova, vidění a zjevení, tento výklad je „Tak praví Pán!”

A teď, ať vás Pán opravdu bohatě požehná, každého jednoho zvlášť, zatímco se teď postavíme a zazpíváme si tu starou duchovní píseň. Bůh žehnej každému z vás. Amen.

140 Miluji (Bůh ti žehnej) Jeju, miluji Jeju,

(celým svým srdcem)
neb On dřív miloval mne
a vykoupil spasení mé
na Golgotě...

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branham

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7